

436. 2
57
Г-43 **Ўзбекистон Республикаси**
 Олий ва ўрта маҳсус таълим вазирлиги
 Мирзо Улугбек номидаги
 Ўзбекистон Миллий Университети

ГЕОЭКОЛОГИЯ АСОСЛАРИ

Маъruzalap matni

Тошкент – 2000

КИРИШ

Мавзу қуидаги режа асосида тузилади:

1. «Геоэкология асослари» курсининг долзарбилиги, мазмуни, мақсади
2. Геэкологиянинг вужудга келиши тарихи, экологик геология ва унинг геоэкологияга муносабати
3. Табиий география билан экологиянинг ўзаро алоқадорлиги ва боғлиқлигиги
- 3.а.Табиий муҳит ва унинг таснифланиши
- 3.б.Табиий муҳитнинг омиллари ва уларнинг таснифланиши
4. Табиатда модда ва кимёвий элементларнинг айланма ҳаракатлари
- 4.а.Сувнинг айланма ҳаракати
- 4.б.Кимёвий элементларни биокимёвий айланма ҳаракати
5. Геотизм ва экотизм: улардаги ўхшашликлар ва фарқлар.

К и р и ш. Табиат билан жамият ўртасидаги ўзаро муносабат, жиiddийлашиб унинг экологик ва ижтимоий – иқтисодий оқибатлари кучайиб бораётган бир фурсатда география фанининг ажамияти борган сари фаоллашмоқда. Чунки география фани табиат қонунлари ва қонуниятларини, жамиятнинг ривожланиш қонунларини яхши англаған ҳолда бу муаммонинг ечимини бошқа фанларга нисбетан мажмуали равишда түғри ҳал қилишга қодир. Экологик вазиятлар таҳликали бўлиб бораётган бир шароитда атроф муҳитни ўрганиш, экологик ажволни илмий тарзда баҳолаш, тегишли чора – тадбирларни ишлаб чиқиш замон талабига айланган. Экологик вазият ва унинг макон ва вақт мобайнида ўзгаришини ўрганиш ўта долзарбилиги билан ажралиб туради..

«Геоэкология» курсининг мазмуни. «Геоэкология» нима? Геоэкологиянинг биоэкологиядан фарқи шундаки, биоэкологияда тирик организмнинг атроф муҳит билан бўлган муносабати «ўз уйида» амалга оширилади. Бу жараён ҳудудда ёки глобал миқиёсдаги биосферада амалга оширилмайди. Шуни зътиборга олиб ўзаро муносабатни ҳудудда, маконда мавжуд бўлиши «геоэкология» тушунчасига мос келади. Фарbdаги олмлардан бири П.Хагтетнинг аниқлашича: Географлар икки бош тизимнинг структураси ва ўзаро таъсирини ўрганиш билан шуғулланадилар : 1) экологик тизим – у инсонни атроф муҳит билан муносабатини ўрганади, 2) ҳудудий тизим – бир район

Узб. 2

57
Г-43 Ўзбекистон Республикаси
Олий ва ўрта маҳсус таълим вазирлиги
Мирзо Улугбек номидаги
Ўзбекистон Миллий Университети

ГЕОЭКОЛОГИЯ АСОСЛАРИ

Маъruzalар матни

Тошкент – 2000

(худуда) қўшии бошқа район билан турли оқимлар асосида боғланган. Бизнингча, деб холоса чиқаради Б.С.Лавров (1989) иккала тизим геоэкологиянинг мазмунини ташкил қиласди. Бошқача айтганда, геоэкология ҳудудда тирик организмнинг атроф муҳит билан бўлган ўзаро алоқасини ўрганади.

Н.Ф.Реймерс (1990) ёзишга: географик экология (геоэкология,ландшафт экологияси) – экологиянинг бир қисми бўлиб, экологиянинг барча қонуниятларини географик жараёнларга қўйиш, яъни ҳудудий тамойил асосида тадқиқ этишдир. Г.А.Бачинский (1989) бўйича геоэкологияни предмети табиат билан жамият ўртасидаги ўзаро таъсирни оптималлаштириш учун бу таъсир жараёнида географик муҳитнинг табақалашувини ўрганиш бўлиши лозим, деб таърифлайди.

Л.М.Коритний (1990) геоэкологияни (ёки табиатдан фойдаланиш географияси) географияни, яъни табиий ва ижтимоий – иқтисодий географиядан сўнг, учинчи йўналиши деб қарайди. У геоэкологик фанлар тизими тўғрисида гапириб, табиат билан жамиятнинг ўзаро таъсирини ҳудудий қонуниятларни ўрганувчи яхлит предмет сифатида қарайди. Унинг тадқиқот обьекти турли катталиқдаги интеграл геосистемалар бўлиши лозим, деб ҳисоблади. В.Т.Трофимов ва бошқалар (1997) нинг фикрича геоэкология фанлар аро йўналиш бўлиб, юқори даражада ташкил топган табиий ва инсон томонидан қайта ўзгартирилган экосистемаларнинг структураси, мавжуд бўлиш функцияларининг қонуниятлари ва эволюциясини ўрганади.

Г.С.Макунина (1990) нинг таърифика геоэкология – географиянинг илмий йўналиши бўлиб, биоценозлар ва инсонни ўраб турган муҳитнинг ўзгарувчан ҳолатини ўрганади, у, яъни муҳит узоқ ва қисқа муддатли таъсир этувчи табиий ҳамда антропоген омиллар, ресурслардан оқилона фойдаланиш билан боғлиқ бўлади. Геоэкологиянинг методологик асоси бўлиб ҳаёт ва унинг муҳитини бирлиги тушунилади, бунда табиий, социал ва техноген омиллар эътиборга олинади.

Демак, геоэкология – экологиянинг барча қонуниятларини географик жараёнларга қўйиш тушунилади, яъни ҳудудий тамойил татбиқ этилади. Ёки ландшафт ҳамда бошқа табиат комплексларида экологик қонуниятлар ва жараёнларни ўрганади.

Геоэкологиянинг асосий мақсади – маконда тирик организм (шу жумладан инсон)ни табиий муҳит билан бўлган муносабатини ўрганишда коз берадиган борча ҳодиса ва жараёнларни тадқиқ қилиш, атроф муҳитиди бўладиган

ўзгаришларни аниқлаш, баҳолаш ва башоратларни ишлаб чиқиши, барча жараёнларни бошқаришдан иборат.

Ушбу курс биология, геология, география, тиббиёт, иқтисодиёт ва бошқа фанлар билан яқиндан боғланган. Улардан тегишли илмий натижаларни олади, қонуниятларидан фойдаланади.

Геоэкологиянинг вужудга келиш тарихи. Ўз вақтида А.Гумбольдт биосфера түғрисидаги инсон билан табиатнинг ўзаро акс таъсирида мавжудлигини тамоийл сифатида айтиб ўтган эди. XX асрнинг 20 – 30 – йилларида бу фан йўналишида анча аниқликлар яратилди. Америка географларининг ассоциациясини президенти Х.Берроузни фикрлари маълум бўлди. У айтадики «география инсон экологиясидир». 30 – йилларда К.Тролл ландшафт экологияси деган йўналишни ишлаб чиқди. У биринчи марта «геоэкология» атамасини қўллай бошлади. 60 – 70 – йилларда В.Б.Сочава «инсон экологияси географияда энг асосий концепция – илмий таълимот бўлиши лозим» деб ёзган эди.

Ҳозирги вақтда бу атама кенг тарқалган, лекин атаманинг асосий мазмунида яна тадқиқ қилинадиган хусусиятлари мавжуд, ноаниқ томонлари ҳам бор. Ҳали чуқур назарий, методологик ва услубий хусусиятлар яратилмаган. Бинобарин, геоэкология ҳали фан даражасига қадар кўтарилиганича йўқ, у илмий йўналишдан иборат.

Экологик геология ва унинг геоэкологияга муносабати. В.Т.Трофимов (1997) нинг фикрича «экологик геология» геологиянинг янги йўналиши тушунилиб, унда литосферанинг юқори горизонтлари (ер ости сувлари ва газларни қўштан ҳолда)ни экосистеманинг биотик компонентларидан бири сифатида ўрганилади. Унинг тадқиқот предмети биология билан геологиянинг кесишган жойида вужудга келади, бошқача айтганда литосферанинг энг юқори қатламишининг экологик функцияси тадқиқ предмети ҳисобланади. «Экологик геология» нинг йўналиши – бу геологияда янги йўналиш, у геоэкологиянинг таркибий қисми ҳисоланади. У литосферанинг энг юқори қатламларини экологик функциясини баҳолайди.

Табиий география билан экологиянинг ўзаро алоқадорлиги ва боғлиқлиги.

Табиий географиянинг тадқиқот объектлари – географик қобиқ, табиий ҳудудий мажмуалар, ландшафт ва унинг морфологик бирликлари ҳисобланади. Ландшафтнинг барқарорлик экологик ва ресурсли хусусиятлари табииий

географияда асосий ҳудудий бирлик сифатида фойдаланишиңи тақозо этади.

Табиий география билан экология ўргасида бөглиқлик мавжуд. Буни ҳар бир табиий комплекс мисолида кўриш мумкин: тирик мавжудот атроф-муҳитдаги нотирик табиат билан ўзаро муносабатда бўлади. Демак, улар орасида бөглиқлик бор, улар бир-бирларига таъсир этадилар, модда ва энергия алмашуви содир бўлиб туради. Бу ҳол оддий географик фациядан тортиб то биосферагача бўлган ҳудудда юз беради ёки у сайёравий миқиёсга эга.

Табиий муҳит ва үнинг таснифланиши. Табиий муҳит мураккаб тушунча, у кўпинча бирор объект, предмет, ҳайвон, ўсимлик, инсонни ўраб турган табиий шароит мажмуаси тушунилади, унда у ёки бу субъекни фаолияти юз беради. Табиий муҳит ҳудуднинг шароитига қараб абиотик ва биотик қисмларга ажралади. Бунда абиотик муҳит – жонсиз табиат – ҳозирда яшаб турган организм фаолияти билан бөглиқ бўлмаган шароитда ривожланади. Биотик муҳит – табиатнинг кучлари ва ҳодисаларини келиб чиқиши – ҳозирда яшаб турган организмлар фаолияти билан бөглиқ бўлади. Антропоген муҳит – табиий муҳитнинг бир қисми, лекин у инсоннинг хўжалик фаолияти натижасида турли даражада ўзгарган. Инсонни ўраб турган муҳит – абиотик, биотик, ижтимоий муҳитларнинг биргалиқда инсонларга ва уларни хўжаликларига таъсир этувчи муҳитдир. Экологик муҳит – тирик организмларни ўраб турган ташқи муҳитдир.

Табиий муҳит омиллари ва уларнинг таснифланиши. Табиий муҳит омиллари икки йирик гуруҳга, яъни абиотик ва биотик омилларга бўлинади. Биринчи гуруҳга ноорганик (нотирик) табиат омиллари – ёруғлик, ҳарорат, намлик, босим, шамол ва иқлимий ҳамда геофизик омиллар киритилади. Шунингдек, бу омилларга гравитацион кучлар, магнит, электромагнит майдонлари, ионлаштирувчи ва кириб борувчи радиация, акуститик тебранишлар, тўлқинлар, оқимлар, сув кўтарилиши ва қайтиши, табиатнинг даврий, циклик ва ритмик ўзгаришлари киритилади. Абиотик омилларни мидорий тавсифлаш мумкин ва объектни ўлчаш имкониятлари бор.

Биотик омиллар – тирик табиат омиллари муҳитга бевосита ва билвосита таъсир этади. Бу йўналишда ўсимлик, ҳайвон ва одамнинг табиатта таъсири устивор аҳамиятга эга. Биотик омиллар абиотик омиллар таъсирида шакланади, ривожланади, ўз навбатида улар орасида узвий бөглиқлик мавжуд. Ҳудуд

шароитига қараб абиотик омиллар биотик омиллар таъсирида ўзгаришларга учрайди.

Антропоген омиллар алоҳида гурӯҳ ташкил қиласди. Бу омиллар инсонни хўжалик фаолияти билан боғлиқ. Инсон табиий муҳитни яхши томонга ўзгариши билан бирга, бу жараёнда турли оқибатлар келиб чиқиши юз беради. Ерларни сугориш мақсадида ирригация жиҳатидан ўзлаштириши туфайли дефляция, эрозия, шўрланиш, чўкиш, ўпқон ва бошқа ҳодисалар ривожланади. Ресурсларда фойдаланиши жараёнида сув ва ҳаво ҳавзалари ифлосланади, тупроқ ва ўсимлик кимёвий ашёлар билан заҳарланади ва бошқалар. Антропоген омилларнинг катта қисми маҳсус техник воситалар билан боғлиқ. Шунинг учун бу омилларни техноген омиллар деб аталади.

Табиий муҳитга мослашув. Табиий муҳитда экологик шароит тез – тез ўзгариб туради. Адабтация(лотин тилида мослашув) қонунияти билан тушунтириладиган бу ҳодисага ўсимлик ва ҳайвонот олами турлича кўникади. Яшаш муҳитнинг ўзгариши уч турда содир юбўлади: а) циклик ўзгаришлар, яъни йил давомида ҳодисаларнинг бир маромда ўзгариши (йил фаслларининг ўзгариши, сув кўтарилиши ва қайтиши, кун билан туннинг алмасиб келиши); б) йўналтирилган ўзгаришлар, бу ҳолда йўналган ўзгаришлар маълум даврда барқарор бўлиб туриши организмларга турлича таъсир этади. Масалан, эрозия ва шўрланиш жараёнларини ривожланиши, сув ёки намликини тақчил бўлиб туриши, ҳаво ҳароратини кўтарилиши ва бошқалар; в) тартибсиз ўзгаришлар бунда экологик муҳит бетартиб ўзгариши натижасида организмларнинг уларга мослашуви ҳам турлича бўлади. Кўпинча уларнинг ҳалокатига сабаб бўлади.

Табиий муҳитнинг йўналтирилган ҳолдаги ўзгаришлари кўп ҳолларда организмларнинг ҳалокати билан тугайли. Орол денгизининг қуриб бориши билан боғлиқ экологик вазиятнинг жиҳдийлашуви бир текисда, айниқса унинг сувини шўрланиб бориши туфайли унда балиқларни барчаси шўр муҳитга мослаша олмаслиги сабабли 1984 йилга келиб бутунлай қирилиб кетди. Бу ҳодиса ґрунт сувлари сатҳини барқарор равишда кўтарилиб бориши, натижасида ўсимликларни (эфемер, шувоқ, ксерофит ва бошқалар) йўқолиб бориши кузатилади. Демак, мослашув юз бермайди.

Табиатда модда ва кимёвий элементларнинг айланма ҳаракатлари. Моддалар алмашуви – бу литосфера, атмосфера, гидросфера ва умуман биосферадаги жараёнларда моддаларни кўп марталик қатнашишидир. Аммо ҳақиқатда моддалар тўлиқ

равиша айланма ҳаракатда қатнаша олмайдилар, бу жиҳатдан фақат кимёвий элементлар сайёра миқиёсида айланма ҳаракатда бўладилар.

Биосферанинг мавжуд бўлиши, умуман Ерда ҳаётнинг давом этиши учун маълум организмларниң истеъмол қиласан моддалари улардан сўнг бошқа организмлар учун фойдаланиш мумкин бўлган даражада қабул қилиниши керак. Моддалар ва кимёвий элементларниң бундай циклик миграцияси маълум даражада энергиянинг сарф бўлиши билан боғлиқ, унинг манбай асосан қуёшdir.

Сувнинг айланма ҳаракати сайёрамизда яхши ифодалантган: океандан кўтарилиган сув буглари қуруқликка ёрин сифатида тушиб, яна Дунё океанига қайтади. Бу жараёнда йилига 500 минг км³ сув Ер сатҳига ёрин – сочин сифатида тушиб, шунча миқдордаги намлик яна қайтадан буғланади. Дунё океани билан қуруқлик ўртасида сувнинг циркуляцияси Ерда ҳаётнинг мавжуд бўлишини таъминлайди, тирик табиат билан нотирик табиат ўртасида * ўзаро муносабат ривожланади. Литосферада емирилган жинсларни ботиқлар ва Дунё океанига миграцияси юз беради.

Сувнинг айланма ҳаракати билан бирга биологик (биотик) айланма ҳаракат ҳам келиб чиқди. Экологияга баришланган адабиётларда бу ҳол катта биосферали биотик модда алмашуви деб аталади. Бу жараёнда сайёра миқиёсида тўхтовсиз қонуний циклик модда, энергия ва ахборотни нотекис тақсимланиши кузатилади. Кичик (биогеоценетик) модда алмашинуви элементар тизимда – биогеоценозда содир бўлади. Илк бор моддалар ва кимёвий элементларни айланма ҳаракати ҳақидаги таълимотни В.И.Вернадский асослаган. Биологияк айланма ҳаракат – бу тупроқ, ўсимлик, ҳайвонот олами, микроорганизмлар орасида модда алмашинувиши, бунда ўсимликлардаги минерал моддалар ҳайвонларга ўтади, улардан атмосфера ёки тупроққа қайтади. Бу жараёнда нотирик табиат катта миқдорда биомасса билан таъминланади.

Тирик организмлар иштирокида кимёвий элементларни биокимёвий айланма ҳаракати юз беради. Углерод, ис гази, азот, фосфор, олтингугурт, кислород ва бошқа элементларни айланма ҳаракати муутазам бўлиб, асосан ўсимлик, микроорганизмлар, организмлар ҳаракати билан боғлиқ.

Геосфералар орасида модда ва энергия алмашувида сувнинг ҳаракати натижасида кимёвий элементларни ион ҳолда қуруқликдан дунё океанига 2,5 млрд т эриган ҳолдаги моддалар, 22,1 млрд т тоғ жинслари, иллар келиб тушади. Ўрта осиё бекиҳ

областига Амударё, Сирдарё ва бошқа дарёлар орқали Орол денгизига туз, микроэлементлар оқиб келиши ва унинг оқибатлари ҳозирги кунда салбий ҳодисаларни ривожланишига сабаб бўлмоқда. Тупроқ шўрланиб бормоқда, сув омборларида фойдали элементлар тўпланиб бормоқда.

Маълум геосистемаларда моддаларнинг микро айланма ҳаракати туфайли уларнинг динамик ўзгаришлари ва ривожланишида сифатий эволюциялар юз бермоқда. Орол – Каспий бекиҳ областси атрофдаги ҳудудлар учун моддаларнинг тўпланиш макони, тоғ минтақаси эса ювилиш зонаси функцияларини бажаради. Бу ҳодиса бутун бир йирик ҳудудда содир бўлса, унинг таркибидаи айрим ҳудудлар (Қизилқум, Оролбўйи, Мирзачўл ва бошқалар), ботиқ ва қавариқ (элювиал) геосистемаларда маҳаллий айланма ҳаракат юз беради. Б.Б.Полинов бу ҳаракат занжирларини элювиал, супераквал субаквал комплекслар мисолида асослаб берган.

Геотизм ва экотизм: ўхшашиклар ва фарқлар. Одатда атроф – муҳит тизим сифатида қаралади. Тизимли ёндашувнинг мазмuni – тизимни билишда унга бир бутун ҳосила сифатида қараб, шу билан бирга у бир қанча бир – бирлари билан боғлиқ бўлган элементлардан иборат эканлигини ҳам тан олади. Тизимли ёндашув асосида тизимни бир бутун, шунингдек айрим қисмлардан ҳам иборат эканлигини ўрганишга имкон беради. Яна бир – бирига бўйсунувчи ва тизимнинг элементларини структурали юзаларини аниқлашга ёрдам беради. Ер курасининг обьектларига нисбатан географик тизим – геотизм қўлланилади. В.Б.Сочава бўйича геотизм – бу табиий географик бирлик бўлиб, у планетадан бошлаб фациягача бўлган катталикдаги табиат комплексларига хос. У геотизимни учта таксономик рангини (даража) ажратади: сайёравий геотизм (географик қобиқ) – энг юқори табиий бирлик, асосий геотизим – (ландшафт), элементар геотизим (фация).

Экотизим – экологиянинг асосий тадқиқот обьекти, тирик организмларнинг яшаш жойлари билан биргаликдаги ҳудудий мажмуаси, улар бир – бирлари билан модда – энергетика ва ахборотларни ўзаро таъсири билан бирлашган. «Экотизим» атамаси инглиз ботаниги А.Тенсли (1935) томонидан илк бор тақлиф қилинган. Экотизим бирор таксономик ранг, ўлчов, мураккаблик ва генетик жиҳатдан чегараланмаган. Шунинг учун у табиатда ҳоҳлаган ҳудудга мос келиши мумкин (кўл, ўрмон, океан, биосфера). Сув ва қуруқлик экотизимларини ажратиш қабул қилинган. Экотизим – биосферани ўзига хос «катаги», баъзан биогеоценоз экотизимни синоними деб ҳам юритилади.

Табиий геотизим ва экотизимни баъзан олимлар бир – бирига синоним деб қарайдилар. Бу қанчалик тўғри? Экотизимда икки кичик тизим мавжуд: «хўжайин» ва «уй – муҳит». Бу ҳолда «хўжайин»ни муҳитга нисбатан устиворлиги яхши сезилиб туради. Экотизимда трофик занжир (озиқ – овқат), адаптация ҳодисаси муҳитда энг биринчи ўринда туради. Экотизимда ҳудуд масаласи асосий мезон эмас.

Экотизимлар моноцентрик комплекс, уларда табиий муҳит ва унинг абиогик шароити организмлар билан алоқа нуқтаи назаридан қаралади. Экотизим – бу биологик тушунча. Геотизимлар биоэкологик комплексларни ўз таркибига олади. Геотизимлар мураккаб тузилган тизим ва экотизимга нисбатан юқори тик структурага эга. Геотизимлар полицентрик хусусиятта эга. Шундай қилиб экотизим ва геотизим синоним эмас. Лекин иккала атамани биргалиқда қўлланиши фанни ривожланишига анча ёрдам беради.

* Назорат саволлари:

1. »Геоэкология асослари» курсининг илмий ва амалий аҳамияти, унинг мақсади ва мазмунни нимадан иборат?
2. «Геоэкология» нинг асосчиси ким бўлган, унинг тушунчаси нимадан иборат, Геоэкологияни вужудга келиши тўғрисида нималарни биласиз? Экологик геологиянинг геоэкологияга муносабати қандай?
3. Табиий муҳит ва унинг омилларини таснифланиши.
4. Табиий муҳитда мослашув жараёнини тушунтриб беринг.
5. Табиий муҳитда модда ва кимёвий элементларнинг айланма ҳаракатлари сабаблари ва оқибатларини қандай тушунасиз?
6. Геотизим ва экотизим ўртасидаги ўхшащликлар ва фарқлар нималардан иборат?
7. Сизнингча «Геоэкология асослари» курсининг асосий вазифалари нималардан иборат бўлиши мумкин?

Қўйидаги илмий таяич атама, ибора ва тушунчаларни изоҳланг

Экология, геоэкология, биоэкология, экологик геология, абиотик ва биотик муҳит, ижтимоний муҳит, географик муҳит, экологик муҳит, техноген омиллар, адабтация, сувнинг айланма ҳаракати, биогеокимёвий айланма ҳаракат, геотизим, экотизим.

1-боб. Географик экология – табиат комплекслари экологияси тұғрисидаги фан.

Мавзу қуйидеги режа асосида ёритилади:

1. Геоэкология – географик экология тұғрисидаги фан эканлиги.
2. Географик экологияның тәдқиқот объекті тұғрисидаги түшүнчә.
3. Геоэкологияның тәдқиқот объекті ландшафт ва унинг морфологик қисмлари эканлигини асослаш.
4. Географик экологияның тәдқиқот жараёнлари тұғрисида түшүнчә.
5. Биотик ва абиотик табиат компонентларининг үзаро муносабатларини илмий асослаш.
6. Ландшафтта модда ва энергия миграцияси ҳодисаларини илмий асослаш.

Экология тирик организмларнинг атроф – муҳит билан бўлган үзаро муносабатини экотизимларда ўрганади, лекин экотизим ҳудуд жиҳатдан ҳоҳлаган жой бўлиши мумкин. Бу борада тегишли табиий қонуниятлардан фойдаланиш мураккаб кечади. Шунинг учун тирик ва нотирик табиат ўртасидаги муносабатни маълум табиий жиҳатдан чегараланган ҳудудларда ўрганиш кўзлаган натижага эришишга имкон беради. Бизнингча, бу йўналишда географик экологияның аҳамияти муҳимдир.

Геоэкология – географик экология тұғрисидаги фан. Табиат билан жамият ўртасидаги муносабатларнинг эндилиқда тобора мураккаблашиб бораётгани ва бу борада бу жараённинг турли оқибатларини кенг миқиёсда кенгайиб бораётгани унинг қисқа муддатларда оптималлаштириш вазифасини тақозо этади. Биосферада инсоннинг табиат билан бўлаётган хўжалик соҳасидаги үзаро муносабатларини меъёрга солиш, ресурслардан тежаб тергаб фойдаланиш, муҳитнинг мусаффолигини сақлаб қолиш, жамият ривожланишини барқарорлаштиришга, аҳолининг соғалигини мустаҳкамлашга хизмат қиласи.

Табиат билан жамият ўртасидаги муносабат нафақат инсон билан атроф – муҳит, балким бутун тирик организмлар билан абиотик табиат ўртасидаги үзаро таъсир, боғлиқлик ва ҳаракат маъносида тушуниш лозим. Чунки ўсимликлар билан ҳайвонлар орасида үзаро ҳаёттый экологик муносбат ҳамда улар билан нотирик табиат орасида үзаро таъсир мавжуд, лекин бу мураккаб экологик жараёнлар инсоннинг меҳнат фаолияти

натижасида янада жиддийлашади, оқибатда у ёки бу даражадаги вазият таркиб топади, экологик мувозанат қалтис ҳолға келади. Гап шундаки, инсон хұжалик фасолияти туфайли күп минг ииллик экологик мувозанатни бузилишини тезлаштириади, мувозанатнинг бузилиши натижасида тирик ва нотирик табиат орасидаги ўзаро муносабат ҳам изидан чиқади. Бунинг оқибатида қулай экологик вазият бошқа ноқулай вазият билән алмашади. Бу ҳол тирик организмлар турұхларини оғир (жиддий) ақволға олиб келади.

Табиий мұхитта экологик вазиятларнинг мураккаблашуви табиий комплексларнинг характеристига мувоғиқ равишида түрли даража ва тезлиқда содир бўлиши мумкин. Бу борада географик табиий комплексларда бу жараёнларни ўрганиш ҳамма жиҳатдан ҳам маъқул ва зарурдир. Табиий комплекслар аввало табиий чегараланган ҳудудларни эгаллади, бинобарин бир хилдаги географик шароит ҳодисаларни маълум йўналишда бир хил даража ва тезлиқда содир бўлишини таъминлайди. Демак, ҳудудда, рўй берастган экологик ўзгаришларни табақалаштан тарзда тадқиқ этиш юз берастган воқеликнинг аниқ сабабларини билишга ёрдам беради. Ҳар бир комплекс маълум мазмундаги ахборотни беради, улар түрли туман ёки бир-бирларига яқин ёхуд ўхшашибўлишлари ҳам мумкин.

Географик экологиянинг тадқиқот обьекти. Ҳудудда экологик жараён түрли миқёс ва ўлчамлардаги жойларда содир бўлади, бунинг майдони юз берастган ҳодисанинг катта-кичиклиги ёки масштабига боялиқ. Бу борада нуқтали, маҳаллий, ҳудудий ва сайёравий миқиёсдаги экологик ҳодисаларни ажратиш қабул қилинган. Геоэкологик тадқиқотларда кўпинча нуқтали ва маҳаллий миқиёсдаги экологик ҳодиса ҳамда жараёнларни ўрганиш кенг тарқалган. Чунки бу миқиёсда юз берастган табиий жараёнларни дала шароитида тўғридан-тўғри бевосита ўрганиш имкониятлари мавжуд. Таҳлил натижасида эришилган илмий хулосалар асосида йирикроқ ҳудуд бўйича жамлама (интеграл) маълумотлар йиғилади.

Экологик ҳодисаларни ўрганиш ва маълум илмий хулосаларни ишлаб чиқиш кўп ииллик тажрибаларга кўра ландшафт миқиёсида амалга ошириш ҳамма жиҳатдан ҳам қулай, осон ва обьективдир. Чунки ландшафт табиатда аниқ чегараларга эта, ўзида эггалаган ҳудуд тўғрисида барча табиий хусусиятларни акс эттиради. Шунингдек А.Г.Исаченко (1991) бўйича ландшафтнинг учта табиий хусусияти (понециали)

мавжудки, улар орқали унинг мавқеи янада равшан ва хақиқий табиий ҳудуд эканлиги билан ажралиб туради. Уларниг биринчиси экологик потенциали, бу унинг шундай функциясики, яъни у инсониятнинг тирик табиатни бир қисми сифатида ҳаёт кечиришининг энг муҳим омиллари – ёргулук, иссиқлик, ҳаво, сув, озиқ – овқатга бўлган талабини қондиради; иккинчиси – ресурс ёки ишлаб чиқариш потенциали, яъни ландшафт – ижтиомий ишлаб чиқариш зарурӣй энергетик ва ҳом ашё бойликлари билан таъминлади; учивчи хусусияти – барқарорлик потенциали, бунда ташқи омилларга, жумладан техноген таъсирга бардош бериш, ўз структураси ва хусусиятларини сақлаб қолиш, ўз – ўзини тозалаш ва қайта тиклаш қобилятига эгалиги билан ажралиб туради.

Шу жиҳатдан қараганда ландшафт экологик жараёнларини тадқиқот қилиш учун асосий объект сифатида қабул қилиниши мумкин. Ландшафтда абиотик ва биотик элементлар ўзаро тенг ва маълум мувозанатда ривожланадилар. Бир хил табиий шароит, ўсимлик ассоциацияларининг груҳи (ёки формацияси) ва ҳайвонот олами (биотоп) маълум рельеф типи, сув режими, тупроқ тури, иқлимий ва геокимёвий шароитда ўзаро муносабатда бўладилар. Инсоннинг ҳаёт кечириши ва меҳнат фаолияти ҳам бу муҳитда деярли бир хил кечади. Бу борада интеграл ландшафт (геотизим) экологик жараёнларни ўрганишда ягона ва асосий тадқиқот ҳудуди бўлишга бошқа муқобил таксономик бирлик мос келмаса керак.

Ландшафтнинг морфологик қисмлари экологик жараёнларнинг янада чуқурроқ ўрганиш имконини беради, чунки фақия, урочишча ҳудудининг табақалашуви энг кичик таксономик бирликлар бўлишлиги туфайли содир бўлаётган воқеликнинг аниқ манзилида ўрганиш имконини беради. Табиий шароит жуда аниқ, тирик организм билан нотирик табиат ўртасидаги муносабат, инсон билан табиат ўртасидаги ўзаро таъсир равшан сезилиб туради.

Ландшафтлар миқёсида экологик муносабатларни ўрганиш билан табиий географик район, округ ва бошқа таксономик бирликлар бўйича мос ҳолда умумий илмий натижалар чиқарилади. Бунда ландшафт таҳлили экологик таҳлил билан биргаликда амалга оширилади.

Географик экологиянинг тадқиқот жараёнлари. Экологик жараёнлар кўп, лекин уларниг асосийлари мувозанат, мослашув, барқарорлик, ўзаро таъсир, вазият, модда ва энергия алмашуви, моддаларнинг айланма ҳаракати ва бошқалардир.

Табиий мұхитда барча компонентлар ўзаро экологик мувозанатда бўлади. Бу ҳол бир неча минг йиллар давомида бир маромда ривожланиб келганилиги туфайли атроф мұхитда кескин ўзгаришлар содир бўлган эмас. Мувозанатда табиий компонентлар ўзаро алоқа, хамжиҳатлик, бир – бирларини тақозо қилиш, муносабатида бўладилар, бошқача қилиб айтганда ўзаро тенглик содир бўлади. Бу, айниқса тирик ва нотирик табиат компонентлари ўртасидаги мувозанатда яхши ифодаланади.

Табиат компонентларининг барчаси ҳам бир хилда барқарор эмас, масалан рељеф ва уни ташкил қилган жинслар таркиби билан аксарият анча консерватив, лекин ўсимлик ва тупроқ қопламлари анча ўзгарувчан, беқарор ҳисобланади. Бунда, хусусан, ўсимлик қоплами тез ўзгарувчан. Ўсимлик қоплами бошқа компонентлар билан жуда ҳам яқиндан алоқада, бошқача қилиб айтганда у бошқа компонентларни ўзаро алоқа ва муносабатида уни марказида турди ёки бошқача айтганда алоқа йўналишлари орқали ўтади. Инсонни меҳнат фаолиятида ўсимлик қопламини деградацияга учраши натижасида ўзаро алоқа бузилади ва натижада турли ноҳуш ҳодисалар таркиб топа бошлайди, тупроқ эрозияси, ёнбағирларда сурилма, сел ва бошқалар. Бунинг умумий якуни сифатида мавжуд экологик мувозанат бузилади ва ноҳуш ҳодиса янги иккиламчи мувозанатни вужудга келишига қадар давом этади. Тупроқ устида янги ўсимлик қопламини вужудга келиши билан экологик мувозанат тикланиши мумкин, лекин у аввалгидек барқарор бўла олмайди, чунки бунда тупроқ, сув ҳаво режимлари ўзгаришга учрайди, ўсимлик қоплами ўзгаради. Буни оқибатида ҳудуднинг биологик маҳсулдорлиги камаяди, турли жараёнлар вужудга келади. Буларни барчаси табиий ресурслардан омилкорлик билан фойдаланишни тақозо этади.

Табиий мұхитта мослашув тирик организмлар учун ҳаёт масаласи ҳисобланади. Атроф – мұхитда инсон ҳўжалик фаолияти таъсирида турли ўзгаришлар юз беради: грунт сувлари сатхини кўтарилиши натижасида тупроқ шўрланади, автоморф замин ярим гидроморф ёки гидромроф тупроқ билан алмашади. Бу ҳол аввалги вазиятда вегетацияда бўлган ўсимликларни сукцессия йўли билан бошқа турдаги ўсимликларга ўз ўринларини бўшатиб беришлари содир бўлади. Тупроқнинг сув – туз режимини ўзгариши унга мос равишда ўсимлик ва ҳайвонларни ўзгаришига сабабчи бўлади. Лекин бу экологик шароитга мослашув ўсимликлар турларини ўзгармасдан ҳам содир бўлиши мумкин. Чунончи, дельта шароитида ўтлоқ тақир

тупроқларда юлғун, бир йиллик шұралар грунт сувлари режимини үзгаришига қарамай уларнинг вегетацияси давом этади, яъни улар янгитдан вужудга келаётган экологик шароитларга мослаша борадилар. Бу мазкур үсимликларнинг үсиш диапазонини нақадар көнтлиги билан тавсифланади.

Биотик ва абиотик компонентларнинг үзаро таъсири, хамжиҳатлиги, алоқадорлігі ва бир-бірларини тақозо этишлари. Жонли табиат абиотик компонентларсиз яшай олмайды. Үсимлик учун тупроқ, сув, табий газлар, микроэлементлар, ёруғлик, қуёш нури, шамол, иссиқлик ҳаёттій зарур. Шунингдек ҳайвонларга ҳам маълум абиотик экологик шароит лозим, гетеротрофлар учун булардан ташқари үсимлик (продуцент) лар керак. Үсимлик абиотик компонентлар асосида ривожланиши билан бирга үз вақтида уларга таъсир ҳам күрсатади. Уларнинг вегетация жараённіда тупроқ гумус билан бойийди, шох – шабба, үсимлик поясини ва тупроқда чириши билан тупроқ унумдорлігі ортади, грунтдаги ер ости сувларини үсимлик транспирация йўли билан сарфлаб, тупроқни ботқоқланишдан муҳофаза қиласи. Үсимлик қоплами тупроқ (ер)ни сурилма, суффозия, дефляция ва эрозиядан сақлады, шу билан бирга галофитлар таъсирида ерда туз түпланиши кузатилади. Үсимлик ва ҳайвонлар төр жинсларида нураш жараённини тезлаштириади.

Рельеф ва уни ташкил қылган жинслар характеристига қараб ҳайвонлар үз инларини қурадилар, бу билан маълум миқдорда грунтларни чиқарып ташлаши билан микрорельеф вужудга келтирдилар. Қумли ва лессли чүлларда қўшоёқ, сутэмизувчилар, судралиб юрувчилар фаолияти туфайли кўплаб ер ости инлари («уйлари») вужудга келади, баъзан шамолнинг дефляция натижасида мазкур инлар бузилиб ўринда каштароқ ботиқ таркиб топиши кузатилади.

Рельефнинг үзига хос хусусиятлари ҳудудда унга мос равишда у ёки бу үсимлик турларини үсишига таъсир этади. Чўл шароитида қабариқ шаклдаги рельефдан бўз – қўниғир тупроқларда боялич ва кериеук, ёнбағирларда шувоқ, сасиқоврак, ботиқ шаклдаги рельефда шувоқ, гоҳо қорасаксавул (тақирилган тупроқда), галофитлардан – бир йиллик шұралар (шўхокларда) үсиши кузатилади. Ҳудди шундай хусусият грунт сувлари режимига ҳам боялиқ.

Чўл қум рельеф шакллари ҳаводаги намлики конденсация йўли билан шимиб олиб маълум чуқурлиқда (25 – 40 см) намлик түплайди, шуни ҳисобига уларда псаммофитларни ривожланиши юз беради. Шу ҳодиса асосида бархан қумлари яқиннан тоза

чучук сувли қудуқларни мавжуд бўлиши маълум. Демак, тирик табиат билан абиотик омиллар ўртасида ўзаро яқинлик, ҳамжиҳатлик, таъсир, алоқа мавжуд бўлиб улар доимо бир-бирларига таъсири муносабатда бўладилар. Аниқ шароит ва вазиятга қараб у ижобий ва салбий бўлиши кузатилади. Умуман олганда тирик организмлар учун нотирик табиат негиз вазифасини ўтайди.

Географик экология тирик организлар билан абиотик омиллар ўртасидаги муносабатларни табиий комплекс (ландшафт)ларда ўрганиш билан инсон хўжалик фаолиятининг шу муносабатларга таъсирини тадқиқ қилиши лозим.

Ландшафтда модда ва энергия миграцияси. Ландшафтда сув оқимларининг ҳаракати инсон организмидаги томирларда қон ҳаракатига ўхшаб кетади. Сувнинг ҳаракати натижасида ландшафтда минерал моддалар алмашуви юз беради. Ландшафт атмосфера ёғинлари, дарё ва ер ости сувлари, сув бугларининг конденсацияси ҳисобига намлик билан таъминланади. Бугланиш, транспирация, биомассани вужудга келтириши натижасида намлик сарфланади. Бу мураккаб жараёнда арид шароитдаги ландшафтда намликтининг айланма ҳаракати суст кечади. Чунки ёғин миқдори чўлларда 80–200 мм бўлган ҳолда бугланиш имконияти бир неча баробар кўп, шунинг учун ҳам тупрода туз, гипс тўпланиб беради.

Литосферада моддалар икки шаклда миграция қиласи:
1.Денудация шароитида тоғ жинсларининг оғирлик кучи таъсирида ёнбағирларда сурилиб тушиши; 2. Сув ва ҳаво оқимида (чанг) моддаларнинг муаллақ ҳаракати (Исаченко 1991). Тоғ жинсларининг механик равишда ювилиб тушиши тоғ ёнбағирларида кучли тарзда юз беради (Ўрта Осиё тоғларида йилига ҳар km^2 майдонда ўртача 2500 тоннани ташкил қиласи). Сел вақтида бу рақам бир неча баробар ортади.

Дефляция жараёни қаттиқ моддаларни юлиб олишда катта омил ҳисобланади. Ўрта Осиё шароитида ҳар km^2 майдонда 10–100 т, қумлли грунтда 5–10 т, шўрҳоқда 100–1000 т модда олиб чиқилади. Н.Ф.Глазовский маълумоти бўйича Ўрта Осиё ва Қозогистон (майдони 3 млн km^2)да йилига 0,3–3,0 млрд т чанг олиб чиқилади (ҳар km^2 майдонда 100–1000 т). Ер ости сувлари таъсирида тупроқда тузларнинг аккумуляцияси Ўрта Осиё ва Қозогистонда ҳар km^2 майдонда 800 тоннани ташкил қиласи. Шамол таъсирида шу ҳудудда Н.Ф.Глазовский маълумоти бўйича йилига ўртача 7 млн тонна туз атмосферага қўшилади. Атмосферадан бу ҳудудга йилига ҳар km^2 майдонга 5–10 тонна чанг ёғади. Баланд тоғларда маълумотларга қараганда ҳар km^2

майдонга 150 тонна чанг тушиши қайд илинган. Тузларнинг атмосферадан ушбу ҳудудга тушиши Н.Ф.Глазовский маълумотига кўра йилига ҳар км^2 га 0,003 – 0,10 тоннага тент.

Геотизимларнинг функциясида энергия ютилади, қайта ўзгартирилади, тўпланади ва қайта чиқарилади. Бирламчи энергия ландшафтга космосдан ва ер қаъридан келади. Булар ичида қуёшнинг нурли энергияси муҳимдир. Қуёш энергияси иссиқлик, кимёвий ва механик энергия турларига айланади. Қуёш энергияси ҳисобиги ландшафтда ички алмашув жараёнлари юз беради (нам алмашиши, биологик модда алмашуви ва бошқалар). Ландшафтдаги тик ва ётиқ алоқалар бевосита ва билвосита қуёш энергиясининг трансформацияси билан боғлиқ. Қуёш радиацияси ер сатҳига тушганда қайта ўзгаради. Қорнинг альбедоси 0,30 – 0,60 оч төғ жинслари, қумники 0,20 – 0,40, нурланиш (нурни тарқалиши) чўл ландшафтида тахминан 65 %, арид минтақада иссиқлик турбулент оқимга сарф бўлади (82%, буғланишга 18%).

Ландшафтда модда ва энергия алмашуви натижасида унинг динамик ўзгаришлари ва тараққиёти содир бўлади. Ландшафтининг қисқа муддатли ҳолати, фасллардаги ҳолатнинг ўзгариши, ландшафт жараёнларининг ўзгариш йўналиши, хуллас барча динамик ҳолат, модда ва энергияни алмашуви билан боғлиқ. Гап шундаки, бу жараёнлар асосида умуман олганда ландшафтда аккумуляция ва денудация ҳодисалари бир – бирларига тенгdir.

Назорат саволлари:

1. Геэкология нимани ўрганади?
2. Геэкологиянинг тадқиқот объектини таърифланг, ландшафтнинг учта асосий хусусиятини тушунтириинг.
3. Геэкология ландшафтларнинг қайси хусусиятларини ўрганади?
4. Географик экология ўрганадиган табиат жараёнлари нималардан иборат?
5. Тирик ва нотирик табиат ўртасидаги ўзаро муносабатлар тўғрисида нималарни биласиз?
6. Ландшафтда модда ва энергия миграцияси жараёни ва унинг аҳамиятини тушунтириб беринг.
7. Сизнингча «табиат – жамият» тизимида геэкологиянинг ўрни нималардан иборат бўлиши лозим?

Құйидаги илмий тәжір атама, ибора ва түшунчаларни изоқланг.

Табиатда үзаро борлықтык, таъсир ва ҳаракат жараёни, табиий комплексларнинг экологик вазиятдаги ахбороти, экологик ҳодисалар миқиеси, экологик ресурс ва барқарорлық потенциаллари, ландшафт ва экологик таұлайлар, экологик жараёнлар тизими, экологик мувозанат, иккиламчи мувозанат, үсімлік билан абиотик омыл үртасида үзаро таъсир, рельеф билан организмлар үртасида үзаро таъсир, ландшафт ва сув омили таъсири, литосферада моддалар миграцияси, дефляция жараёнида моддалар алмашуви, ландшафтта энергия алмашуви.

2-боб. Табиий мұхитнинг инсон хұжалик фаолияти таъсирінде ифлосланиши.

Мавзу Құйидаги режа асосида ёритилади:

1. Табиий мұхитнинг ифлосланиш турларини асослаш.
2. Табиий мұхитнинг ифлосланишини таснифланиши
3. Энг кучли заарали кимёвий моддалар түрлесида түшунча бериш.
4. Ифлослантирувчи моддаларнинг таснифланиши ва умумий таърифини тавсифлаш.
5. Табиий объектларни ифлосланиш даражасини аниқлаштырып мъерий күрсаткыштарни түшунтириш.
6. Меъерий экологияк хужжатлар ва уларни мазмуни билан таништириш.
7. Атмосфера ҳавоси, хұжалик – ичимлик ва маданий – майший мақсадларда сувдан фойдаланиш бүйича сув объектлари, тупроқтардаги пестицидлар ва оғир металлар мавжуд бўлишини рухсат этилган меъерлари түрлесида түшунча бериш.

Табиий мұхитнинг ифлосланиш турлари. Табиий мұхит инсоннинг хұжалик фаолияти натижасида ифлосланади. Барча ифлосланишларни физик, кимёвий, физик – кимёвий ва биологик турларга ажратылади.

Физик ифлосланиш мұхитнинг табиий параметрларини ўзгариши билан борлық, чунончы: иссиқлик, ёруғлик, шовқун, электромагнит, радиоцион ва бошқалар. Бунда иссиқлик

ифлосланиши, шовқун билан ифлосланиш деб тавсифланиши мүмкин. Исссиқлик ифлосланиши ҳаво ҳароратини күтарилишига олиб келади. Бу ҳол иссиқ сувни ёки ҳаво (тутунли газ оқими)ни муҳиттага чиқарилиши билан боғлиқ. Сув ҳавзаларига саноат корхоналаридан иссиқ сувни қуишлиши натижасида организмларнинг турини ўзгаришга ва сув ўтларини гуруҳини вужудга келишига олиб келади. Саноат корхоналари, транспорт, қурилиш, бургулаш, карьер майдонларида турли даражада шовқун келиб чиқади. Бу ҳол инсон соғлиғи, айниқса асабга кучли таъсир этади.

Кимёвий ифлосланиши табиий муҳитнинг кимёвий хусусиятларини ўзгариши билан боғлиқ, бунда ҳудудга ташқарида турли кимёвий модаларнинг кириб келиши ва уларнинг ўртача кларқдан ортиқчалиги билан тавсифланади. Мисол тариқасида оғир metallar, пестицидлар, юувучи моддалар, органик апшёларни тўпланиши муҳитнинг ифлосланишига таъсир этади. Оғир metallar билан ифлосланиш қўрғошин, симоб, кадмий ва бошқаларни металли деталларни ишқаланиши, коррозияси, ички ёниш двигател чиқиндилари, ёқилги ёнганда, аварияда тўпланиши билан боғлиқ.

Биологик ифлосланиш инсон организми учун ноқулай бўлган биомоддаларни ҳудуда кўпайиши билан тушунтрилади. Фойдаланилаётган экотизимга микроорганизмларнинг кириши бактериологик ифлосланиш дейилади. Муҳитнинг биологик ифлосланиши биотик (биоген) ва микробиологик (микробли) гуруҳларидан иборат.

Ифлосланиши таснифланиши. Сайёра миқиёсидага ифлосланиш глобал ифлосланиш дейилади. ДДТ пингвин ва оқ айиқ организмида топилған. Ҳудудий ифлосланиш маълум катта майдондаги ўлкага тегишли (Оролбўйи, Ўрта денгиз, Волга хавzasи). Маҳаллий ифлосланиш саноат шаҳарлари, саноат корхоналари атрофи учун хос. Табиат компонентларини ҳам ифлосланиши кузатилмоқда (сув, ҳаво, тупроқ, ўсимлик қоплами).

Табиий муҳитни ифлосланишида 7 мингдан зиёд кимёвий бирималар иштирок этади. Улар орасида заҳарли, мутаген (ирсий ўзгариш) ва канцероген моддалар борлиги аниқланган. Булар орасида 7 та энг кучли заарли моддалар маълум: 1 – ҳаводаги азот қўш оксиди (NO_2), ҳаводаги бензол (C_6H_6 ning органик брикмаси, содда ароматик углеводород); 3 – сувдаги пестицид; 4 – сувдаги нитратлар (азот ишқорининг HNO_3 тузлари); 5 – озиқ овқат ва тупроқдаги қўш оксидлар; 6 – озиқ

овқатлардаги полихлорлашған дифениллар (дифенил $C_6H_5-C_6H_6$ органик әрітмада яхши - эрийди), тошқұмирдан олинувчи амоладаги антроцит ёғда мавжуд; 7 – тупроқдаги ишқор (НСЕ).

Ифлослантирувчи моддаларнинг таснифланиши ва умумий таърифи. ВОЗ ни маълумотича ҳозида ярим млн кимёвий бирикмалар фойдаланилмоқда, шундан 40 минг таси инсон соғлиғи учун хавфли, 12 минг таси заҳарлидир.

Ифлослантирувчи моддалар уч гурухга ажратилади: Биринчиси. Углерод, азот, олтингүргүрт оксидлари, аммиак, галогенлар ва уларга мөс келувчи ишқорлар, металлар (галваник ишлаб чиқаришда фойдаланиладиган ва уларни сувда эриган бирикмалари) бу гурухга хос. Иккинчиси. Барча органик ифлослантирувчилар, оғир металлар ва уларни сувда эриган бирикмалари ва б. Учинчи. Молекуляр – генетик даражадаги ифлослантирувчиларни мутаген (ўзгарувчи) таъсирини аниқловчилар. Асосий мутагенлар пестицидлар, бაъзи металлар, нитробирикмалар, нитритлар, ароматик углеводородлар.(1,2,3,4,5 жадваллар)

Табиий обьектларни ифлосланиш даражасини аниқлаш учун меъерий құрсақчилардан фойдаланиш таклиф қилинади. ПДК – РЭК ёки РЭМ – бу ифлослантирувчиларни шундай концентрациясидан иборатки, бу құрсақчы инсонга, тирик организмларга тұғридан – тұғри ёки билвосита заарлы таъсир этмайды.

Атмосферани ифлосланиш меъёри. Бунда РЭМ иккита құрсақчилардан фойдаланилади: ўртача суткалик(уни узоқ таъсир этиши организмда ҳеч қандай патологик үзгаришлар ва таъсирлар вужудға келтирмайды), максимал бир марталик чиқындарларни чиқариш. Бунда ҳам 20 – 30 минут давомида юқори даражадаги ифлосланған моддаларни мұхиттеге чиқариш, бу ҳам юқоридагидек организмта таъсир этмайды.

Сүв хавзасини ифлосланиш меърлари. Гигиеник РЭМ, максимал концентрация инсон организмини қасалланишга таъсир этмайды ва сувдан фойдаланиш шароитларини бузмайды. РЭМ ни аниқлаш хавфли чегараланған құрсақчилардан (ХЧК) фойдаланиш билан борлық. ХЧК уч гурухга бўлинади: санитарли тоxикологик, умумсанитар ва органо – лептик.(сезиш органлари орқали ҳид мазасини аниқлаш).

Балиқ хўжалигининг РЭМ – сув ҳавзасининг экологик ҳавфсизлигини ва сув биоценозларини зарарли моддаларга нисбатан ҳолатини аниқлайди. Рухсат этилган чиқинди (РЭЧ) – маълум вақт мобайнида мавжуд манбанинг зарарли моддаларини чиқариши. Рухсат этилган оқим, ташлама(РЭО) – оқова сувларнинг ифлослантирувчи моддаларни ҳавзага ташлаши.

Энг юқори талаб ичимлик сувига нисбатан қўйилади. Давлат стандарти {андозаси} ичимлик суви ва озиқ – овқат саноатига тўғри келади. (2874 – 73). Андоза ичиш учун қулай органолентик кўрсаткичлар бўлишлигини тақозо этади: мазаси, ҳиди, ранги, тиниқлиги, ҳамда уни кимёвий таркибини зарарсизлиги ва эпидемиологик ҳавфсизлиги. Ичимлик суви 4 г.м^{-3} миқдорда кам кислород бўлмаслиги лозим. Хлор иони 350, сульфат 500, темир – 0,3, марганец – 0,1, мис – 1,0, рух – 5,0, аллюминий – 0,5, метафосфат – 3,5, фосфат – 3,5, қуруқ қолдиқ 1000мг/л дан кам бўлиши керак. Бундай сув ичиш учун яроқли. Сувни минераллашуви 1000 мг/л дан зиёд бўлса яроқли эмас, 100 мг/л дан кам бўлса ҳам яроқсиз, туз камлик қиласи, дистилланган сув. Сувни қаттиқлиги pH 6,5 – 8,5 атрофида бўлиш лозим.

Меърий экологик жараёнлар. Стандарт – андоза – бу меърий техник хужжат, фаолиятда фойдаланиш учун аниқланган меъёр, қоида, талаблар мажмуаси бўлиб уларга бўйсуниш лозим. Меъёр – фойдаланиладиган максимал миқдордаги ресурс, ёки атроф муҳитга чиқариладиган чиқинди миқдори. Шу муносабат билан сувдан фойдаланиш меъёри, чиқинди меъёри, санитар – гигиеник меъёр ва б. ишлаб чиқилган.

Норматив – белгиланган меъёр – бу элементлар бўйича ташкил қилинган меъёр, ресурсларни солиштирма сарфи, қайтимсиз катталикдаги истеъмол. Экологик белгиланган меъёр, инсонни энг катта ёки энг кучли даражада таъсири даражасида белгиланади. Экологик белгиланган меъёр икки кўрсаткич асосида ишлаб чиқилади: баланси ва баҳоловчи. Балансли меъёр максимал миқдордаги ресурсни белгилайди, чунки у шу ишлаб чиқариш даражасида махсулот тайёрлашга етиши керак. Бу усулда корхонани режали кўрсаткичлари ва, ресурсларни сарф қилиш лимитлари аниқланади. Баҳоловчи меъёrlар асосида ишлаб чиқариш топшириқлари, хўжалик фаолиятини атроф муҳитга таъсир мезонлари, келажақдаги меъёrlар аниқланади. Шунингдек бу кўрсаткич ифлосланиш ҳавфсизлиги ёки ҳавфи, табиий муҳитни бузилиши ҳам аниқланади.

1 – жадвал

Атмосфера ҳавосидаги баъзи заарли моддаларнинг РЭМ

Модда	РЭМ, мг м ⁻³	
	Бирмарталик максимал	Уртacha суткалик
Азот қўш оксида	0,085	0,085
Аммиак	0,2	0,2
Ацетон	0,35	0,35
Бензол	1,5	0,8
Гексахлорциклогексан	0,03	0,03
Капролактам (буғлари, аэрозол)	0,06	0,06
Карбофос	0,015	—
Мишъяк	—	0,003
Симоб (металли)	—	0,0003
Қўрошин	—	0,0007
Сульфит кислота	0,3	0,1
Олтингугурт қўш оксида	0,5	0,05
Углерод оксида	3,0	1,0
Фенол	0,01	0,01
Формальдегид	0,35	0,012
Хлор	0,1	0,03
Хлорофос	0,04	0,02

2 – жадвал

Хўжалик-ичимлик ва маданий мақсадларда сувдан фойдаланиш бўйича сув объектларидағи заарли моддаларнинг РЭМ, мг-л

Модда	Заарли кўрсаткичларнинг чегараланганлиги	РЭМ
Алюминий	Санитар-токсикологик (С. – т.)	0,5
Аммиак	С. – т.	2
Ацетон	Умумий санитар (У. – с.)	2,2
Бензалирин	С. – т.	0,000005
Бензин	Оранолептик (Орг)	0,1
Висмут	С. – т.	0,1
Темир	Орг.	0,3
Кадмий	С. – т.	0,001
Марганец	Орг.	0,1
Мис	Орг.	1
Молибден	С. – т.	0,25
Нефт	Орг.	0,1
Нитратлар	С. – т.	45
	С. – т.	3,3
Симоб	С. – т.	0,0005
Қўрошин	С. – т.	0,03
Рух	У. – с.	1

3 – жадвал

Тупроқларда пестицидларнинг мавжуд бўлишини РЭМ (мг/кг)

Пестицид	РЭМ
Агелон	0,15
Акрекс	1,0
Атразин	1,5
Гамма – ГХПГ (миндан)	0,1
ГХЦГ	0,1
Гептахлор	0,05
Гетерофос	0,05
Карбофос	2,0
Линурон	1,0
Метафос	0,1
Ронит	0,8
Севин	0,05
Семерон	0,1
Фосфамид	0,1
Хрофос	0,5

4 – жадвал

Тупроқда оғир металларнинг мавжуд бўлишини РЭМ (мг/кг)

Металл	РЭМ	Элемент шакли
Мишъяк	2,0	Жами мавжуд бўлиши
Симоб	2,1	Жами мавжуд бўлиши
Қўргошин, симоб	20,1 1,0	Жами мавжуд бўлиши
Хром (VI)	0,05	Жами мавжуд бўлиши
Марганец	1500	Жами мавжуд бўлиши
Сурма	4,5	Жами мавжуд бўлиши
Мис	3,0	Харакатчан бирикма
Никел	4,0	Харакатчан бирикма
Рух	23,0	Харакатчан бирикма
Кобальт	5,0	Харакатчан бирикма
Хром	6,0	Харакатчан бирикма.

Назорат саволлари:

1. Табиий муҳитнинг ифлосланиш турларини тушунтириб беринг.
2. Табиий муҳитнинг ифлосланиши бўйича таснифланиши.
3. Энг кучли заарали кимёвий ашёлар тўғрисида маълумот беринг.
4. Ифлослантирувчи моддаларнинг таснифланишини тушунтириб беринг.

5. Рухсат этилган меъёрий кўрсаткич нима? У қандай қўлланилади?
6. Атмосфера ҳавосини ифлосланиш меъёри, сув ҳавзасини ифлосланиш меъёри, балиқ хўжалиги сув ҳавзаларининг ифлосланиш меъёри тўғрисида маълумот беринг.
7. Ичимлик сувига нисбатан қўйиладиган гигиеник талаблар нималардан иборат?
8. Меъёрий экологик хужжатлар ва уларни қўлланилиши.

Қуйидаги илмий таянч атама, ибора ва тушунчаларга изоҳ беринг.

Иссиқлик ифлосланиши, шовқун билан ифлосланиш, физик, кимёвий ва биологик ифлосланишлар, глобал, ҳудудий, маҳаллий ифлосланишлар, ноорганик, органик, молекуляр – генетик ифлослантирувчилар, РЭМ (ПДК), ўртача суткалик ва максимал бир марта чиқинди чиқариш, гигиеник РЭМ ($R\dot{E}M_r$), хафвали чегараланган кўрсаткич (ХЧК), санитарли токсикологик; умумсанитар ва органо – лептик гурӯҳлари, РЭМ, РЭЧ, РЭО. Стандарт (андоза), меъёр, сувдан фойдаланиш меъёри, чиқинди меъёри, санитар – гигиеник меъёр, белгиланган меъёр, экологик белгиланган меъёр, балансли ва баҳоловчи меъёр.

З–боб. Ландшафтларни экологик вазияти, уларни геоэкологик тадқиқот қилиш ва баҳолаш.

Мавзуу қуйидаги режа асосида ёритилади:

1. Экологик вазият нима? Унинг илмий таърифи, олимларнинг экологик вазиятни тадқиқ қилишдаги хизматлари.
2. Экологик вазиятни барқарорлашда мувозанатни аҳамияти.
3. Экологик вазият нима учун баҳоланади?
4. Экологик вазиятни баҳолаш бўйича олимлар билдирган фикрлари.
5. Экоогик вазиятнинг даражаларини аниқлаш учун мезонлар ишлаб чиқиш, мезонлар шкаласи.
6. Экологик вазият даражалари ва уларни таснифланиши.
7. Ўзбекистонда экологик вазият даражалари ва уларнинг таърифи.

Инсон билан табиат ўртасида муносабатларни кучайиши натижасида табиий мұхитта ўзгаришлар содир бўлади. Табиатдан фойдаланиш тамойилларининг бузилиши нафақат атроф мұхитта ўзгаришларни содир бўлишига таъсир этмай балки жамиятта ҳам акс таъсир шакланади. Бошқача айтганда жамият табиий бойликларидан қанчалик асосланган ҳолда фойдаланишга қараб шунчалик наф кўради. Бу жараёнда табиий мұхитта турли даражада вазият таркиб топади. Вужудга келган экологик вазиятларни ўрганиш амалий аҳамиятга эга.

Экологик вазият търифи. Мутахассислар у ёки бу жой (худуд)ни экологик ҳолатини турли сўзлар билан тавсифлайдилар. Масалан, шароит, аҳвол, ҳолат, вазият ва бошқалар. Бу сўзларнинг ўртасида кескин фарқ деярлик йўқ, улар бир хил маънони англатади ёки синоним деб ҳисоблаш мумкин. Лекин бу сўзлар орасида вазият экологик аҳволни аниқ тавсифлашга жуда мос келади. Бошқача айтганда экологик аҳвол тизимида вазият аниқлик киритади. Бу борада фэнда мутахассислар орасида ҳалигача яқдил фикрга келишилганича йўқ. (Калесник ва б., 1992; Шестаков, 1992; Рафиков, 1998).

Экологик вазият турли иборалар билан ишлатилади; экологик – иқтисодий, экологик – танг, социал – экологик, ландшафт – экологик, геовазият ва бошқ. Бизнингча. Экологик вазият тушунчаси ҳақиқатта яқинроқ. Чунки ҳар бир экосистема ёки ландшафтни экологик вазияти мавжуд бўлади.

Экологик вазиятни талқин қилишда ҳам турли фикрлар билдирилган. А.С.Шестаков (1992) экологик вазиятни шароит ва аҳволни ўзаро алмашиб келиши натижасида маълум ҳолатни вужудга келиши билан боғлиқ деб тушунтиради. А.А.Калесник ва бошқалар (1992) нинг таъкидлашича ҳоҳлаган геотизимнинг экологик ҳолати эковазиятнинг алоҳида спектри деб қараш лозим, эковазият геотизим доирасида бир – бирлари билан боғлиқ бўлган абиотик ва биотик омилларнинг жамламасини тушуниш керак деб асослайдилар. Б.И.Кочуров ва бошқ. (1996) экологик вазият турли даражада ноқулайликлар вужудга келтирувчи экологик ҳолат ва инсоннинг ҳаётий тизимлари билан боғлиқ экологик муаммоларнинг макон ва замонда алмашиб келишидан иборат деб таъкидлайдилар.

Бизнингча, экологик вазият – маълум экологик шароитда мавжуд бўлган табиий мувозанат, унинг динамик ҳолати, компонентларини шу вазиятдаги меъёрий хуусусиятлари, ўзгариш йўналишлари, тирик табиат билан нотирик табиат ўртасидаги муносабатни барқарорлик ҳолати, киши (инсон)ларнинг турғун тиббий ҳолат даражасидан иборат.

Экологик мувозанат – маълум чегараланган ҳудуд (ландшафт) да тирик ва нотирик табиат ўртасидаги тенглик, тўғри муносабат, бир – бирларини тақозо қилиши, маълум дааражадаги ўлчамлари (кирим – чиқим, биомасса ва бошқ) билан тавсифланадиган хусусиятлари, тирик организмларнинг ўзаро муносабатларидан иборат.

Экологик мувозанат табиий ва антропоген омиллар таъсирида бузилиши мумкин. Бузилиш натижасида аввало ўсимлик гурухларини таркиби ва структураси зарарланади. Таъсири қисқа муддатли ва барқарор бўлиши мумкин. Қисқа муддатли таъсири маконда вақти – вақти билан содир бўлади. Барқарор таъсири натижасида экотизим (геотизим) фавқулода, баъзан бир текис ўзгаришга учрайди (бу ҳол таъсири характерига боғлиқ).

Экологик вазиятни баҳолаш мезонларини ишлаб чиқиш. Экологик вазиятни баҳолаш (ёки таснифлаш) мезонларини ишлаб чиқиш анча мураккаб масала. Бу борада маълум омиллар ва мезонларни ҳисобга олиш тўғри келади. Мутахассислар томонидан турли мезонлар таклиф қилинган, лекин бу борада яқдил фикрга келишилгани йўқ. Биринчи марта нашр этилган «Ўзбекистон экологик ҳаритаси», (масштаби 1:1 млн 1991)да мезонлар шкаласи берилган. Ўзбекистон табиатини муҳофаза қилиш давлат қўмитаси хизматчилари (В.Л.Савелло, 1998) экологик вазиятларни баҳолаш учун 18 индикатордан иборат мезонлар шкаласини ишлаб чиқиши. Г.А.Толкачева ва бошқ (1998) бу борада атмосфера ҳавосини, Г.А.Тинина ва б. (1998) сув сифатини баҳолашнинг янги мезонларини таклиф қилинган. Р.М.Разаков (2000) республика ҳудудининг экологик жиҳатдан районлаштириш учун 20 та мезондан иборат шкалани зарурлигини уқтириди. Ш.Т.Искандарова (2000) ер усти сувларини гигеник жиҳатдан баҳолаш услубиётини ишлаб чиқди ва уни экологик вазиятларни баҳолашда қўлланилишини таъкидлади. Ўзбекистонда мавжуд экологик вазиятларни объектив баҳолаш учун кўплаб таклифлар ишлаб чиқилган, лекин улардан амалий фойдаланиш мураккаб, аввало кўплаб миқдорий ва сифатий маълумотлар зарур бўлади, улардан фойдаланиш учун кўп маълумотларни қайта ишлаш керак.

Шуларни эътиборга олиб ҳозирги вақтда янги мезонлар шкаласи таклиф қилинган (Рафиқов, 1999). У соддалиги ва кўплаб майда кўрсаткичлардан холислиги билан ажралиб туради. (5 – жадвал)

**Ўзбекистонда экологик вазиятлар даражасини аниқловчи
мезонлар**

Мезонлар	Геотизимларнинг экологик вазиятлари					Қаноатланар АИ
	Фалокатли	Тани	Кескин	Үргача		
1	2	3	4	5	6	
1. Геотизимлар ҳолати	Геотизимларни бузилиши, тикланмайдиган жараёнлар кучаяди	Бузилган геотизимлар тикланмайдиган хусусиятларга эта бўлади	Табиатни айрим компонентла арини бузилиши кузатилади	Тупроқ ва ўсимликни бузилиши белгилари кузатилади	Айрим ўсимликни хайвонларни миқдорий камайинши кузатилади	
2. Табиат компонентла рини ҳолати	3,3 дан юқори (АПИ энг юқори бўлган зона)	3,0 – 3,3 (АПИ юқори бўлган зона)	2,7 – 3,0 (АПИ баланд бўлган зона)	2,4 – 2,7 (АПИ үргача бўлган зона)	2,4 тача (АПИ шаст бўлган зона)	
2.1. Атмосфера	2.2. Ер усти сувларининг сифати {сувларни – ифлосланиш индекси, СИИ}	6 – 10 ва ундан кўп (жуда ифлос ва ҳаддан ташқари ифлос)	4 – 6 (ифлос)	2 – 4 (ифлосланган ан)	1 – 2 (ўргачча ифлосланган)	1 гача тоза
2.3. Ер усти сувларининг минераллашуви (ҳар 1 дағ)	Жуда баланд (3 – 5)	Баланд (2 – 3)	Ургача (1 – 2)	Рухсат этилган гача)	Меъорда (0,3 – 0,5)	
2.4. Ичимлик сувини давлат андозасига мөнбадаласиги, %	75 – 90	50 – 75	35 – 50	20 – 35	10 – 20	
2.5. Вода тупроқлариниң пестицидлар билан ифлосланиши (ҳар 1 дағ кг)	10 дан ортик	5 – 10	3 – 5	1,3 – 3,0	1,3 дан кам	
2.6. Тупроқ шўрланиши	Шўрхок	Кучли	Ургача	Кучсиз	Шўрланимаган	
2.7. Тупроқла рни эрозияга берилганлиги	Жуда кучли (жар эрозияси)	Кучли	Ургача	Кучсиз	Эрозияга берилмаган	
2.8. Ерларни дефляцияга берилганлиги	Жуда кучли (барҳен рельефи)	Кучли (ҳаракатдати қумлар вужудга келади)	Ургача (ботиқлар 25 – 50% майдонда таркиб топади)	Кучсиз (ботиқлар 25% гача майдонда таркиб топади)	Дефляция юз бермайди (ботиқлар 10% гача майдонда таркиб топади)	

2.9. Үсімлік қоллами ахволи (махсұлдорлық дәражасы, %)	15 дан жам	15 – 30	30 – 60	60 – 90	90 дан жоғори
2.10. Яйловлар деградациясы (бұзилған яйловлар майдониниң күнайиши, %)	7,5 дан күп	5,0 – 7,5	2,5 – 5,0	1,5 – 2,5	1,5 тача
2.11. Үмуртқоли ҳайвонлар фаунасынның ахволи	Қайта үзгартған(син антроп ва көлтирилған түрлар 50% дан ортиқ)	Күчли үзгартған (синантроп ва көлтирилған түрлар 50% тача)	Үртаса үзгартған (синантроп ва көлтирилған түрлар 10% тача)	Күчсіз үзгартған (синантроп ва көлтирилған түрлар 0%)	Табиий фауна (ҳайвон түрлары) үзгартылған
3.Ахоли соғыры ҳолати	Барча ёшдаги ва ижтимоий гурухдаги ахолининг ахволи күркінчилік ҳолда	Барча ёшдаги ахолининг соғыры ҳамма жойда ғыналашады	Ахолининг айрым гурухини соғыры ғыналашады	Ахоли соғытыни ғыналашып белгилары вұжудда келады	Мезердоти ҳолат
3.1 Умумий үлкем	Жұда күп (1,3) x	Күп (1,2 x)	Күпроқ x(1,1)	Республика үртаса күрсатқиличідегі мөс келады (1,0) x	Республика үртаса күрсатқиличідегі мөс келады (1,0) x (– 1,2xxx)
3.2.Еш болалар үлкемі	Жұда күп (1,6)	Күп (1,4)	Күпроқ (1,2)	Республика үртаса күрсатқиличідегі мөс келады (1,0)	Республика үртаса күрсатқиличідегі мөс келады (1,0) x (– 1,4xxx)
3.3 Ахолиниң киса үзіншілік	Жұда күп(1,3 – 1,4) x	Күп (1,2 – 1,3)x	Күпроқ (1,1 – 1,2) x	Республика үртаса күрсатқиличідегі мөс келады (1,0) x	Республика үртаса күрсатқиличідегі мөс келады (1,0) x (– 1,3 – 2,0 xxx)

X) Республика үртаса күрсатқиличидан шүнч маңынан көттөшілдік.

Экологик мувозанат табиий ва антропоген омыллар таъсирида бузилиш мүмкін. Бузилиш натижасыда аввало үсімлік гурухларни таркиби ва структурасы заарланаади. Таъсир қисқа муддатында барқарор бўлиши мүмкін. Қисқа муддатли таъсир маконда вақти – вақти билан содир бўлади. Барқарор таъсир натижасыда экосистема (геосистема) фавқулодда, баъзан бир текис үзгаришга учрайди (бу ҳол таъсир характерга боғлиқ).

Экологик вазиятларни даражалари: қаноатланарли, үргача, кескин, танг ва фалокатли бўлиши мүмкін. Бу

таснифлаш Ўзбекистон худуди учун ўртача олинган, айрим худудлар учун у бошқа тизимга эга бўлиши мумкин. Масалан, тоғли қисмда (Фарбий Тянь-Шань, Хисор ва б.) энг қулай қаноатланарли, ўртача ва б. Гекислик қисмда эса ўртача, кучли, кескин, танг ва б. тарзда бўлиши ҳам мумкин. Ушбу даражалар маълум мезонлар асосида аниқланади. Масалан, геотизим (экотизим) ларни холати, табиат компонентларининг холати, аҳоли соғлиги холати эътиборга олинади.

Қаноатланарли экологик вазият учун айнан айрим ўсимлик ва ҳайвонларни миқдорий камайиши характерли. Ўртача вазиятда эса тупроқ ва ўсимликни бузилиши белгилари кузатилади; кескин вазиятда – табиатни айрим компонентларини бузилиши юз беради; танг вазиятда – бузилган геотизимлар тикланмайдиган хусусиятларга эга бўлади; фалокатли вазиятда – геотизимларни бузилиши ва тикланмайдиган жараёнлар кучаяди.

Аҳоли соғлиги ҳолати бўйича қаноатланарли вазият меъёрдаги ҳолатга эга; ўртача вазиятда – аҳоли соғлиги ёмонлашув белгилари вужудга келади, кескин вазиятда – барча ёшдаги аҳолининг соғлиги ҳамма жойда ёмонлашади, фалокатли вазиятда – барча ёшдаги ва ижтимоий гуруҳдаги аҳолининг аҳволи қўрқинчли ҳолда бўлади. Экологик вазият тўғрисида тўлиқ маълумот А.Рафиқовни «Ўзбекистонда экологик вазиятлар даражасини аниқловчи мезонлар» номи мақоласида берилган. «Географик экология ва табиатдан фойдаланиш муаммолари», Тошкент, 1999 йил, 40 – 43 бетлар.

Экологияда кўпроқ икки вазиятга эътибор берилади: оғат ва ҳалокат. Оғатли вазиятда организмлар популяциясида турларни танланиши кучаяди, бунинг натижасида популяциядаги хусусиятга эга бўлади, кейинги оғатли вазиятда камроқ зарар кўради. Фалокат натижасида барча популяция қирилади, улардан генетик эсдалик сақланиб қолмайди.

Ўзбекистонда экологик вазият умуман олганда ўртача барқарор, жойларда турлича қаноатланарли вазиятдан тортиб фалокатли вазиятгача мавжуд. Баланд ва ўртача баландлиқдаги тоғларнинг сув айирғич қисмлари энг қулай ва қулай вазиятга эга, чунки бу геотизимларда инсонни хўжалик фаолияти деярли амалга оширилмайди. Табний шароит деярли бузилмаган. Тоғларнинг ёнбағрларида инсон таъсири сезила бошлайди, юқори қисмларда экотизимларни структураси ва функционал мавжудлигида бузилишлар кузатилади. Ўсимлик қоплами, ҳайвонот олами, қисман тупроқда ўзгаришлар учрайди. Ёнбағрларни қўйи қисмларида гравитацион жараёнлар ривожланган, кўп жойларда ўсимлик қоплами зичлиги ниҳоятда

паст, сукцессия жараёнида ўзгаришлар кузатилади. Шуларни эътиборга олиб вазият даражасини қаноатланарли, жойларда ўртача деб баҳолаш мумкин.

Тоғ оди ва адир минтақаси инсон таъсири натижасида кучли ўзгарган айниқса, ўсимлик, тупроқ, ҳайвонот олами, рельеф шароитларида ўзгаришлар кузатилади, хусусан табиий жараёнлар содир бўлган (эрозия, сел, жарликлар ва б.). Бу худудга ўртача вазият хос. Воҳалар турлича вазиятга молик, лекин кескин вазият ҳукмрон, чунки сув ҳавзалари инсон таъсирида ифлосланган, тупроқ эрозия ва шўрланишга берилган, ерларнинг маҳсулдорлиги нисбатан пасайиб кетган. Аҳоли ичимлик суви, ва шаҳарлар канализация билан тўлиқ тамилланмаган. Бинобарин, турли касалликлар тарқалган, ўлим кўрсаткичлари юқори.

Танг вазият Хоразм, Қоракалпогистон, Бухоро воҳаларни бир қимсмини эгаллади. Бу воҳаларда аввало аҳолини ичимлик суви билан таъминлаш масаласи мураккаб, шу асосда касалликлар тарқалиши бўйича юқори кўрсаткичлар ҳукмрон, аҳоли орасида ўлим кўрсаткичлари баланд. Тупроқларни шўрланиши, воҳаларда грунт сувлари сатхини кўтарилиб кетганлиги, сугорищда ишлатиладиган сувни шўрлик даражасини баландлиги асосий омиллардан ҳисобланади. Орол денгизи сатхини пасайиб бораётганлиги, сувни тақчиллиги ҳам жиддий ақамиятга эга.

Фалокатли вазият Оролбўйида, хусусан Мўйноқ туманида ривожланган, бу минтақада ичимлик суви, тоза дарё сувини тақчиллиги денгизни қуриган қисмидан тузларни ёғилиб туриши, шамоллар ҳаракати, чўллашиш ҳодисаси экологик ҳаётни мураккаблаштиради. Аҳолини касалланиш коэффициенти ва ўлим юқори даражада. Тирик табиат фалокатга учраши оқибатида экологик мувозанат бузилган. Оролнинг қуриган қисми ҳам шу минтақага хос.

Экологик вазиятлар барқарор эмас, улар доимо динамик ўзгаришда, бу ҳол инсон омили таъсири даражаси ва миқёси билан боғлиқ. Шунингдек вазият инсон томонидан бошқарилиб турилганлиги туфайли қайта ўзгаришишлар уларни турғун ҳолда бўлишлигига ижобий таъсир этади. Бошқариш миқёси ва таъсир доираси, кучига қараб, айниқса, воҳаларда вазиятлар режими кучли даражада ўзгаришга учрамаяпти. Лекин барча воҳалар ҳам бир маромда ёки даражада бошқарилмайди, бу ҳол асосан геосистемаларни структурални динамик ҳолатига боғлиқ, тоғ этакларида воҳа геосистемаларини бошқариш нисбатан қулайроқ ва осонроқ. Бу минтақада асосан эрозияни олдини олиш, қисман

тупроқда туз түпләниш ва фильтрация, сел ҳодисалари бошқарилиши лозим. Текислик минтақада дельталарнинг воҳа геосистемаларини бошқариш анча мураккаб ва оғир. Чунки گрунтларни сув ўтказмаслик шароитида сугориладиган ерларни сув – туз режимни ростлаб туриш учун ката хажмда мелиоратив ишларни бажаришга тўғри келади. Бу масала ҳозирги шароитда энг оғир.

Саноат шаҳарлари (Олмалиқ, Чирчик, Ангрен, Навоий, Шўртанг, Муборак, Учқудук ва б.)ни атроф муҳитта таъсири етарли даражада катта, уларни таъсири туфайли табиий муҳит ифлосланади, хусусан сув ва ҳаво ҳавзалари зарарланди. Фарғона, Олмалиқ, Навоий саноат корхоналари, Сурхондарёда Узун ва Сариосиё туманлари Турсунзода алюминий корхонаси таъсирида катта миқёсда вазият оқир. Бунинг оқибатида аҳоли орасида турли касалликлар тарқалган, ёш болаларни (1 ёшгача) ўлими ўртacha республика кўрсаткичидан 1,5 – 2 марта кўп, қарияларни касалланиши, аҳолини соғломлаштириш пунктларига мурожаати ортган.

Ўзбекистонда сув ҳавзаларининг ифлосланганлиги, буни оқибатида аҳолини тоза ичимлик суви билан таъминлашни секин бажарилаётганлиги, экинларни шўр сув билан сугорилаётганлиги мураккаб экологик вазиятларни таркиб топишига олиб келмоқда. Аҳолининг катта қисми ҳали ҳам очиқ ҳавзалардан ичимлик манбай сифатида фойдаланаётганлиги ачинарли хол, чунки бу тоифадаги сувлар давлат андозаларига тўғри келмайди, шунингдек баязи шаҳар ва қишлоқларни канализация тармоқлари билан таъминланмаганлиги аҳоли соғлиги учун салбий таъсир кўрсатмоқда.

Техноген омиллар таъсирида яйловларни бузилиши, ишдан чиқиши, маҳсулдорликни пасайиб кетганлиги, ҳаракатдаги қумларни майдонини кенгайиб бораётганлиги эндиликда аниқ сезилмоқда. Қизилқум, Устюрт платоси, Қарши чўли, (Кўкдумалоқ, Ўрта булоқ, Зеварда) ва бошқа газ ҳамда нефть конларини ишга туширилиши ва атроф муҳит, яйлов ҳолатларини яхшилаш учун, маҳсус тадбирлар мажмуасини амалга оширишни тадаб қиласи.

Назорат учун саволлар:

1. Табиий муҳитнинг экологик вазияти нима? Экологик вазиятни тадқиқот қилишда қатнашадиган қайси омилларни биласиз?

2. Экологик вазият ва экологик мувозанат муносабатларини тушунтириб беринг.
3. Экологик вазиятни баҳолаш деганда нималарни эътиборга оласиз?
4. Экологик вазиятни баҳолаш бўйича фикрларни такомиллашуви.
5. Экологик вазият қандай баҳоланади, мезонлар шкаласи нима? У қандай яратилади?
6. Экологик вазият даражалари ва уларнинг таснифланиши.
7. Ўзбекистонда экологик вазият даражалари, уларни жойлашуви.
8. Сиз яшаб турган вилоят (туман, шаҳар ва б.)нинг ҳозирги экологик вазияти, таркиб топган вазиятнинг асосий омииларини асосланг.

Қўйидаги таянч илмий атама, ибора ва тушунчаларга изоҳ беринг

Экологик шароит, аҳвол, ҳолат ва вазият, қисқа муддатли ташқи таъсир, барқарор узоқ муддатли таъсир, мезон, қаноатланарли, ўртача, кескин, танг ва фалокатли экологик вазият даражалари, экологик оғат ва ҳалокат, воҳаларнинг экологик вазияти, саноат шаҳарларининг экологик вазияти, гидроэкология, яйловларнинг экологик вазияти.

4–боб. Геоэкологик прогнозлаштириш ва прогноз.

Мавзу қўйдаги режа асосида ёритилади:

1. Геоэкологик прогнознинг амалий аҳамияти.
2. Геоэкологик прогнозлаштиришнинг обьекти, мақсади ва усулларини тушунтириш.
3. Экологик вазиятларни прогнозли хусусиятлари.
4. Табиий ва табииий – антропоген жараёнларни ўзгариш йўналишлари ва улардан прогноз мақсадида фойдаланиш.
5. Прогнозлаштиришни амалга ошириш ва прогноз натижалари.
6. Ўзбекистонда экологик вазиятларни ўзгаришининг прогнози.

Экологик вазиятларни прогноз қилиш мұхим амалій ажамиятта молик. Табиат билан жамият үргасыда муносабатларни чигаллашиб бораёттан ҳозирги вақтда худудларни истиқболда қандай хусусиятларға зәр бўлишикларини билиш ҳар бир кишини қизиқтиради. Бу борада инсон хўжалик фаолияти кучли суръатларда содир бўлаётган геотизимларни экологик вазиятларини прогнозлаштириш ва прогнозларини, шунингдек геотизимларни экологик мувозанатларини прогнозлаштириш ва прогнозларини ишлаб чиқиш айни муддаодир.

Прогнозлаштиришнинг обьекти, мақсади ва усуллари.

Геоэкологик тадқиқотларда прогнозлаштириш обьектлари бўлиб ландшафт, унинг морфологик бирликлари, геотизим, табиий жараён, ҳодиса ва бошқалар хизмат қилади. Прогнозлаштириш мақсади турлича бўлиши мумкин: а) ландшафтнинг динамик ўзгариши натижасида экологик вазиятларни эволюцияси ёки асосий йўналишларини аниқлаш, б) саноат корхоналари чиқинчиларини кўплаб чиқарилиши натижасида атроф мұхитни ифлосланиши ва буни асосида вазиятни жиёдийлашувини прогноз қилиш, в) Орол денгизи сатхини пасайиб бориши натижасида унинг қуриган қисмида экологик вазиятни мураккаблашувини прогноз қилиш ва б. Прогнозлаштириш усуллари ниҳоятда бисёр, лекин улардан энг самарали ва аниқ натижалар ишлаб чиқиш учун қулай усулларини танлаб олиш мақсадга мувофиқдир. Бу борада ландшафт ва геоэкологик таҳдид, ўхшатиш, эксперталар баҳолаши, ландшафт – индикацияси, структурали динамик қаторлар ва бошқалар амалій ажамиятта зәр.

Экологик вазиятларни прогнозли хусусиятлари. Ҳар қандай вазият ўз таркибида маълум прогностик элементлар, хусусиятлар, белгиларга зәр бўлади. Бунинг ифодаланиши геотизимнинг структурали – динамик ҳолати, ўзгариш йўналиши ва бошқа хусусиятларига боғлиқ. Инсон омили мунтазам таъсир этиб турган бир чоғда бир вазият негизида кейинги вазиятнинг белгилари таркиб топа бошлайди. Бу тўғрисида кўпроқ табиий жараёнлар гувоҳлик беради, шунингдек грунт сувлари режими, тупроқ, ўсимлик ҳам яхши даракчи бўла оладилар. Чунончи, грунт сувларини сатхини 7 м дан қўйига тушиб кетиши текисликда элювиал шароитнинг ҳукмрон бўлишидан дарак беради, бу ҳолда тупроқ автоморф ривожланиш босқичига ўтишга интилади. бунинг оқибати аввалги мезофитлар ксеро – ва галофит (псаммофит) гуруҳи билан алмаша бошлайди. Прогнозлаштиришда дала шароитида бу ҳодисаларни чуқур

тахлил қилиш ҳам етарли маълумотларни тўплашга имкон беради.

Шуни эътиборга олиш зарурки ҳар бир ландшафтнинг экологик вазияти фақат ўзида яққол прогностик хусусиятларга эга бўлади, тоғ ландшафти текисликдан фарқ қиласди, тоғ ён бағрларида текисликка қарама – қарши белгилар таркиб туради. Бунда эрозиянинг турли даражадаги белгиларини тўғри танлаб ола билиш зарур, ён бағрларни суримиши, яйлов махсулдорлигини ўзгариши, жар эрозиясини вужудга келиши ёки аввалги жарни балкага айланиши ва б.

Табиий жараёнларни ўзгариш йўналишлари.
Прогнозлаштиришнинг энг содда лекин тўғри йўналтирилган усуllibаридан бири табиий жараён ва ҳодисаларни ўзгариш йўналишларини эътиборга олиб, улардан тўғри хуносачиқаришдир. Ҳар бир ландшафтда маълум жараёнлар гуруҳи ривожланади, уларни баъзилари доминант хусусиятга эга. Уларни ўзгариш йўналишларини тахлил қилиш билан яқин келажакда қандай ҳодисалар таркиб топишини тўғри баҳолаш имкони бўлади. Воҳамарда тупроқларни сув – туз режими бошқарилмай турган бир пайдада грунт сувлари сатхини жойлашуви ва минерализация даражасига қараб яқин вақт орасида қанча туз тўпланиш мумкинлиги аниқланади. Бу билан суғориладиган ернинг шўрхокка айланиши ва муомаладан чиқиб кетиш вақти аниқланади.

Қумли чўлда эол жараёнлар кучайиб бораётган бир вақтда харакатдаги қумларни майдонини кенгайиб бориши бўйича маълумотларга эга бўлиш мумкин. Бунда бархан рельеф турлари, дунг ва бута олди қум шаклларини вужудга келиш ареаллари олдиндан аниқлай олинади. Оролнинг қуриган қисмида ҳозирданоқ яқин 5 – 10 йил мобайнида вужудга келадиган рельеф шакллари ва улар асосида шаклланадиган геотизимлар прогноз қилиниши мумкин. Чунки бу ишламаларни тайёрлаш учун уни аниқ гувоҳлари ёки даракчилари ҳозирланоқ мавжуд. Бу борада грунт таркиби ва грунт сувлари сатхини тушиб бориш тезлиги тўғрисида миқдорий кўрсаткичларга эга бўлиш лозим бўлади.

Прогнозлаштириш механизми ва прогноз натижалари.
Прогнозлаштиришни амалга ошириш учун ретроспектив ва ҳозирги шароит учун барча маълумотлар йирилиши ҳамда чуқур тахлил қилиниши лозим. Бу борада ландшафт ва геоэкологик тахлиллар натижалари самарали, улар асосда прогноз схемалари ишлаб чиқилади. Олмалиқ – Ангрен – Оҳангарон саноат шаҳарлари мажмуаси зонасида табиий мұхитнинг ифлосланишини прогноз қилиш анча мураккаб. Бунинг учун

аввалги йилларда саноат корхоналаридан атроф мұхиттегі қанча чиқинди чиқарылған ҳамда уларни таркиби түрлесінде маълумотларга зерттеуде бўлиши керак. Ҳар бир шаҳар атрофида маъдум радиусда чиқиндиларни аккумуляциясini ўрганиши, бунда шамолларни йўналишини зътиборга олинади. Съемка натижасида оғир металларни корхоналар чеккасидан бошлаб тартиб билан жойлашуви ўрганилади, қандай металл ундан қанча масофада миқдорий кўрсаткичларда аккумуляцияси ҳисоб-китоб қилинади. Шунингдек бошқа моддалар, чунончи, чанг, кимёвий ашёлар, пестицидларни жойлашувидағи қонуниятлар асосида яқин 5 йил мобайнида атроф мұхитта бўладиган ўзгаришлар ҳисоб-китоб қилинади. Бунда корхоналарни самарадорлик билан ишлаши, чиқиндиларни тутиб қолувчи мосламалар эффекти зътиборда бўлади. Янги корхоналар, цехларнинг таъсири умуман корхоналарни тўлиғи билан ишлаши ёки ишламаётганлиги, буни натижасида атроф мұхитта чиқарилаётган чиқиндиларни миқдорий ҳамда сифатли кўрсаткичларини кучайиши ёхуд камайиши ҳақида тугалланган бир фикрга келинади.

Ушбу шаҳарлар ҳамда қишлоқ жойлардаги тиббий муассасаларнинг маълумотларини ўрганиш асосида қандай касалликлар тарқалганлиги, уларни устиворлари аниқланади, уларни аввалги йилларга нисбатан солиштириб кўриш билан касаллик турларини ортиб бораётгани ёки камайиб бориши, барқарорлик (стабилизация) бўлганлиги ҳақида статистик маълумотлар таҳлил қилинади. Касалликларни корхоналардан узоқлашган сари миқдорий ўзгаришларини аниқланиши амалий аҳамиятга эга. Бу борада Олмалиқдан 10 – 20 – 30 – 45 км масофада аҳолининг соғлиги түрлесінде маълумотларни йиғиши ва таҳлил қилиш билан келажакда бўладиган ўзгаришлар түрлесінде прогноз натижаларга зерттеуде бўлинади. Маълумотлар асосида прогноз харитаси ишланади.

Ўзбекистонда экологик вазиятларни ўзгаришнинг прогнози. Мамлакатимизда ишлаб чиқарышнинг тезлашиши туфайли инсон билан табиат орасида муносабатлар мураккаблашмоқда, экологик ва социал-иктисодий оқибатлар миқиёси ортмоқда. Бу борада Орлбўй, Орол денизи, Қизилқум, Қарши чўли, Чирчиқ – Оҳангарон водийси, саноат шаҳарлари ва уларнинг атрофида анча жиҳдий, жойларда фалокатли. Бу шароитда истиқболда экологик вазиятнинг қандай бўлишигини кўз олдига келтира билиш мұхим амалий аҳамият касб этади.

Бутун республика ҳудуди бўйича табиий мұхитнинг келажакда (айтайлик, яқин 5 – 10 йил давомида) ўзгаришини

олдиндан башорат қилиш лозим, лекин бу вазифа ўта мураккаб ва қийинлигини эътиборга олиб унинг айрим ҳудудлари бўйича прогноз ишларини амалга ошириш ҳам катта аҳамиятта эга. Бу жиҳатдан Туркистонда ҳозирда энг долзарб муаммо бўлиб турган Орол дengизи муаммосини кейинги йилларда ривожини билиш мухимдир.

Орол дengизининг келажакдаги ҳолати энг аввало унга қўйиладиган Амударё суви миқдорига боғлиқ. 1995 йилдан бошлаб Орол ҳавзасида нисбатан кам сувлик даври бошланади, натижада кейинги вақтларда дengизга жуда ҳам кам сув келиб қўйилмоқда (1995 йилда Сирдарё билан биргаликда 10,3, 1996 йилда – 7,5, 1997 йилда – 6,7 km^3). Бу дengиз сатҳини кескин тушиб кетишига таъсир этди (ҳозирги вақтда дengиз сатҳи 34,7 m мутлақ баландликда, майдони 28 минг km^2 , сув ҳажми 231 km^3 , қуриган майдони 38 минг km^2 , ўртача минерализация ҳар литр сувда 50–60 г).

Оролниң гидрорежим ҳолатини башорати Амударё оқимиининг ҳажмига тўғридан – тўғри борлиқ, агарда Амударё орқали йилига мунтазам равишда 20 дан 30 km^3 гача сув дengизга қўйилса, унинг сатҳи 33 м дан 36 м мутлақ баландлик орасида бўлади, агарда оқим 20 km^3 дан кам бўлса, (бунда сув сатҳидан бўладиган бугланиш миқдори йилига 0,86 м ни ташкил қиласи) у ҳолда (сатҳи 24 м га пасайганда Катта дengиз икки қисмга ажralади). Бунда ғарбий (энг чуқур) қисми анча вақтгача мавжуд бўлади, шарқий (энг саёз қисми борган сари шўрланиб боради (1 босқичда 60–70 г гача), кейинчалик шўрланиш секинлашади. Шарқий кўлниң атрофи оппоқ ҳаётсиз туз минтақаси билан қопланади, аввалига сульфат, келажакда (2005 йилдан сўнг) хлорид таркибида шўрхоклар устун бўлади.

Дарё сувининг борган сари барқарор камайиб бориши натижасида шарқий кўлниң марказида улкан – шўр кўл таркиб топади, унинг атрофи халқасимон минтақалардан иборат бўлиб, улар турли шўрхоклар билан банд бўлади.. Орол шўр – кўл Катта дengизни ғарбий бўлагини эггалайди, бунда у ороллар бўйича ўтган субмердионал ўқ (Мўйноқ ярим Оролниң Узунқуйруқ бурнидан то Қуланда ярим оролигача)ни шарқида жойлашади, ҳозирда бу минтақа дengиз сувидан озод бўлмоқда. Дengиз сувининг шўрлиги ҳар литрда 120 г дан ортганда (И.В.Рубанов бўйича) қицда мирабилит таркиб топа бошлайди, бу ҳол Орлбўйи табиий мұхити учун энг ҳавфли ҳисобланади. Сувнинг шўрлиги ҳар литрда 320 – 425 г бўлганда астраханит ош тузи билан ааралаш ҳолда вужудга кела бошлайди.

Денгизнинг қуриган қисмидағи шұрхокли текисликларни катта қисми деярли яланғоч бўлади, чунки тупроқларнинг таркибида (илдиз ўсадиган қисми) жуда катта миқдорда тузларни мавжуд бўлиши хатто супергалофитларни ҳам вегетациясига таъсири этади. Фаол шұрхоклар минтақасидан сўнг ҳолдиқ, улардан кейин тақири шұрхоклар жойлашади.

Шу тариқа Ўзбекистоннинг бошқа ҳудудларининг табиий муҳитини ўзгаришини башорт қилиш мумкин. Қизилқум чўли ландшафтлари ҳозирда мол боқиш, техноген, дов – дараҳтларни қирқиши натижасида инсоний омиллар таъсирида ўзгариб бормоқда. Буларни оқибатида яланг қумлик – ҳаракатдаги қумлар ареаллари майдони кенгайиб бормоқда. Мол истеъмол қиласиган гиёҳларни майдони камайиб, бегона ўтларнинг ҳудуди кенгайиб бормоқда. Техноген омиллар (орир автомобиллар, тракторлар, бурғулаш машиналарининг фаолияти, шунингдек карьерлар), портлашлар натижасида чўл экотизими бузилиб бормоқда. Воҳалар билан улар атрофидаги чўл ландшафтлари орасида мураккаб ўзаро таъсири натижасида номатлуб ҳодисаларнинг ривожланиши кузатилмоқда. Бекиҳ ботиқларга коллектор – зовур ва ташлама сувларнинг юборилиши туфайли субаквал ва акваториал комплексларнинг майдони кескин тарзда кенгайиб бормоқда. (Арнасой – Айдар кўл тизими, Катта Шўр кўл, Қора хотин кўли ва б.). Бу ҳолда Қизилқум геотизимлари яқин келажакда (2006 – 2008) йиллар жиддий ўзгаришларга учраши башорат қилинади.

Назорат учун саволлар:

1. Геоэкологик прогнознинг амалиёт учун аҳамиятини тушунтириб беринг.
2. Географик экологиянинг прогнозлаштириш обьекти, мақсади ва усулларини асосланг.
3. Экологик вазиятларни хусусиятлари тўғрисида нималарни биласиз?
4. Й Табиий жараёнларнинг ўзгариш йўналишлари ва улардан прогнозлаштиришда фойдаланиш бўйича нималарни биласиз?
5. Прогнозлаштириш механизми ва прогноз натижалари.
6. Ўзбекистонда экологик вазиятларни ўзгаришининг прогноз ҳақида маълумот беринг.
7. Сиз истиқомат қилаётган вилоят (туман, шаҳар ва б.)да яқин келажакда қандай геоэкологик ўзгаришлар кутилмоқда (прогнозли холосаларни асосланг).

Қүйидаги илмий таянч атама, ибора ва тушунчаларни изоҳлаанг.

Прогнозлаштриш обьекти, геоэкологик таҳлил, ландшафт индикацияси, структуралы динамика қаторлар, структуралы динамика ҳолат, ўзгариш йўналиши.

5—боб. Геоэкологик мониторинг

Мавзу қўйидаги режа асосида ёритилади:

1. Экологик мониторингнинг маъноси ва қўлланилиши.
2. Мониторинг тизими ва уни гурухлари.
3. Мониторингни таснифланиши.
4. Геотизимли мониторинг ва унинг биоэкологик ҳамда биосферали мониторинг билан боғлиқлиги.
5. Ўзбекистонда экологик мониторингни амалга ошириш тартиби.
6. Далғашроитига ландшафтларда экологик мониторингни амалга ошириш.

Экологик мониторинг – атроф муҳитни кузатиш, баҳолаш ва унинг ҳолатини таҳлил қилишdir. Бу мажмуали тизим бўлиб атроф муҳитни ҳолати тўғрисида ахборот, назорат, баҳолаш, прогнозли маълумотларни йигади, у маҳаллий, миллий, ҳудудий ва глобал миқиёсда амалга оширилади. Тушунча 1972 йилда БМТ ни ЮНЕП ташкилотининг Стокгольмдаги конференциясида илк бор муомалага киритилган.

Мониторинг тизими. Бир қанча гуруҳдаги кузатишларни ўз таркибига киритади. Биринчи гуруҳдаги кузатишлар атроф муҳитга таъсир этувчи манбалар ва омилларни аниқлайди. Кузатишлар табиий ва антропоген омилларни фаолиятлари устида олиб борилади. Иккинчи гуруҳдаги кузатишлар атроф муҳитдаги обьектлар, ресурслар, ландшафтлар, моддаларни айланма ҳаракати, муҳитни физик ва кимёвий ҳолати, биосферанинг ифлосланиш манбалари ва йўллари бўйича амалга оширилади. Учинчи гуруҳдаги кузатишлар йирик тизимларни акс таъсири билан боғлиқ, масалан, об – ҳаво, иқлим, биосфера.

Мониторингни тадқиқот усуслари. Физик, кимёвий, биологик, космик ва бошқалардан иборат..

Мониторингни таснифланиши. Умумий мониторинг учта асосий босқичдан иборат. Биологик мониторинг. Унинг вазифаси атроф муҳитни ўзгариши билан инсон соғлигини бузилиши

ўртасидаги алоқани асослайди, атроф мұхитта таъсир этувчи канцероген ва мутаген омилларни ҳисобға олади. Бунда генетик мониторинг тирик организмларда генетик ўзгаришларни мунтазам күзатиб боради. Маҳаллий ва глобал миқиёсда интеграл мониторинг мавжуд бўлиб, у инсон популяциясида дефект билан туғилганларни ўсишини ўрганади. Ҳозирги одамни генетик ўзгаришининг вақтда динамикасини глобал миқиёсда күзатиш хизматини ташкил қилиш зарурлиги сезилмоқда. У ҳайвонлар генофондининг мониторинги билан тўлдирилиши зарур. Генетик мониторинг хизмати мутация (ўзгариш) миқдори, уларни ўсиш суръати ва бошқалар бўйича ҳам тадқиқ олиб бориши зарур.

Геоэкологик (табиий – хўжалик) мониторинги табиий экотизимлар, агробиота, индустрисал экотизимлар ҳамда геотизимларни күзатишни таъминлайди. Бу ҳолда геофизик, гео – биокимёвий, биологик усуллар қўлланилади. Мұхит ўз – ўзини тозалаш сифатий қобилятини аниқлайди, энергетик модда баланси, экотизимларни биомаҳсулдорлигини аниқлайди ва б. Бу назорат тури назорат пунктлари ва полигонларнинг тармоқларини функциясини таъминлайди. Биринчи гуруҳдаги полигонлар трофиқ занжирларни ва уларни бузидишини обьект сифатида күзатади, РЭМ ларни ва биологик маҳсулдорликни күзатади. Иккинчи гуруҳдаги полигонлар экотизимлар ресурсларини күзатади. Учинчи гуруҳдаги полигонлар табиий шароит ва ресурсларни бошқаришнинг тизимлари ва усулларининг таъсирчанлигини ўрганади.

Биосферали мониторинг. Инсон омили таъсирида биосферада юз берадиган ўзгаришларни күзатиш билан шугулланади. Ўзбекистонда бу турдаги күзатиш Чотқол биосферали қўриқхонада амалга оширилади.

Геосистемали мониторинг. Унинг вазифаси атроф – мұхит (шунингдек табиий экотизимлар)ни ўзгариши бўйича, шунингдек табиий – техник тизимлар (агрогоеотизим, шаҳар мұхити, индустрисал районлар ва б.) ни динамик ўзгариши бўйича күзатади. Геотизими мониторинг биоэкологик мониторинг учун зарур, уни негизи сифатида хизмат қиласи: 1) биоэкологик мониторинг индикатори бўлиб хизмат қилувчи ҳодисаларни атроф мұхитдаги генезиси ва ўзаро алоқасини ажратиб олишга имкон беради. Бунда РЭМ дан ортиқ ифлослантирувчиларни аниқлайди. 2) биоэкологик мониторинг мазмунини чуқулаштиради, чунки атроф мұхитни стихияли ўзгариши ва инсон яшаш шароитини ёмонлашуви (шу билан бирга умуман биотани ҳаммасини) га сабабчи бўлган ҳодисаларни олдиндан

күра олишга имкон беради. 3) биоэкологик мониторинг чегараларини көнгайтиради, инсонни хұжалик фойдаланадиган табиий ресурсларни үз предметига құшади.

Табиий мұхитни үз – үзини тозалашнинг табиий ҳолатини аниклашда РЭМ ни күрсаткичлари ва меъерий миқдорий күрсаткичларини экологик бақолаш мұхим ақамиятта эга. Бу қобилят табиий экотизимларда маълум трофик ва бошқа алоқаларни аниклади (компонентлар оралиғида консументлар, продуцентлар, редуцентларни үзаро бөрлиқлиги) табиий биологик модда алмашувининг хажми ва интенсивлігінің аниклади. Шунинг учун ҳам геоэкологик, геотизимли мониторинг кузатишлардаги индикаторлар таркибига үз – үзини тозалаш күрсаткичларини киритиш табиий экотизимларни ифлослантирувчи маҳсулотлары билан тұлиб бұлғанлігини қайд қилиш натижасыда геотизимларни түрли мәиший ва саноат чиқиндилари билан рухсат этилган нағрузкани прогнозлаштириш имкони вужудға келади, үз – үзини тозалаш қобиляти ва РЭН (нағрузка) табиий экотизимларни бош типларидаги трофик алоқалар ва биологик модда алмашувин интенсивлігінің үрганиш билан аникланади (Герасимов 1985 й).

Маълумки, табиатда табиий динамик экологик мувозанат мавжуд бўлиб, агарда бу мувозанат бузилса табиий мұхит ҳам деградацияга учрайди. Аслида бу билан табиий экотизимларни тубдан бузилиши рўй бериб, модда ва энергияни табиий оқимлари ва уларни баланслари асосида тикланмайдиган ҳодисалар ва вужудға келади ва бутун геотизимни ишдан чиқиши кузатилади.

Экотизимларни энг мұхим хусусиятларидан бири уларни маҳсулдорлигидир. Шунинг учун ҳам геоэкологик мониторингга биомаҳсулдорликни аникловчи индикаторларни киритиш, бунда табиий ва инсон томонидан үзгартырилған (агротизим, ўрмонали жойлар ва б.) геотизимларга ҳам татбиқ қилиниши лозим. Шу күрсаткичларни таққослаш билан табиий ресурслардан қанчалик самарали фойдаланилаётганини аниклаш имконияти вужудға келади. Бу ҳол одатдаги эмпирик техник тадбирлар ва статистик меъерий күрсаткичлардан илмий жиҳатдан асосланған ва фодаланишни фойдалы прогнозлы коэффициентига үтишга имкон турилади.

Юқоридагилардан маълум бўлдики био ва геоэкологик мониторингни ўтказиш усуллари бир – биридан фарқ қиласади. Биоэкологик мониторинг агроф – мұхитни бир неча параметрлари (индикаторлари) бўйича геофизик, биохимий ва биологик соҳаларда мунтазам назорат ҳамда кузатишига

асосланади. Бунда маҳаллий ҳарактердаги назорат пунктларида биоэкологик аҳамиятга эга бўлган (РЭМ бўйича) кузатишларни амалга оширади. Геотизимли мониторинг геофизик, гео- ва биокимёвий ҳамда биологик усулларда нафақат контрол пунктларидагина иш олиб бормасдан шунингдек алоҳида маҳсус (тестли) майдонларда ҳам назорат ҳам кузатиш ишларини ўтказади. Бу ҳол ҳудудий ҳарактерга эга. Тест майдонларини табиий тест полигонлар деб аташ мумкин. Айни шу полигонларда геотизимли тестлар (индикаторлар) РЭМ, биологик маҳсулдорлик ўз-ўзини тозалаш, прогнозли фойдаланиш коэффицентини атроф муҳит бўйича барча мониторинг учун ишлаб чиқилиши лозим. Бундай полигонлар унчалик катта бўлиши шарт эмас, лекин табиат етарли даражада атроф муҳит учун хос (репрезентатив) ёки барча хусусиятларни қамраб олган бўлиши лозим. Бир табиат зонасига ёки йирикроқ табиат – хўжалик ҳудудига битта полигон етарли. Бундан зонал ёки регионал геоэкологик полигонлар номи билан келиб чиқади. Бундай полигонларда шу минтақага хос бўлган кузатишлар ва назорат олиб борилади. Бунда энг муҳим геотизимлар гурӯҳлари мавжуд бўлиши лозим: 1) табиий (қўриқхона) ҳолда, 2) бош табиий – техник (қишлоқ хўжалик экосистемаси), 3) антропоген «юқори тоифали» геотизи (шаҳар ҳудуди) (Герасимов 1985 й.)

Ўзбекистонда экологик мониторингни амалга ошириш. Ўзбекистонда атроф – муҳитнинг экологик мониторинги айrim муассасалар томонидан амалга ошириб келинмоқда. Масалан, Бошгидромет, Қишлоқ ва сув хўжалиги вазирлиги. Геология давлат, қўмитаси Соғлиқни сақлаш вазирлиги (СЭС) ва Табиатни муҳофаза қилиш давлат қўмитаси.

Табиатни муҳофаза қилиш давлат қўмитаси Ўзбекистон Республикаси бўйича атмосфера ҳавоси, тупроқ ва очиқ ҳавзаларининг ягона мониторинг схемаси» ни тайёрлаш бўйича ишларни давом этирмоқда. Бу борада 90 – йилларнинг иккинчи ярмида тупроқ ва грунт сувларини ифлосланиш манбаларини ўрганиш давом этирилди. Масалан, кўплаб турли обьектларда пестицид, оғир металлар, феноллар каби моддаларни лаборатория анализидан ўтказилди. Эндиликда қўмитанинг аналитик базаси атмосфера ҳавоси ифлосланишини 30 сув обьектларини 40, тупроқни 22 ингредиентлар билан булғаланишини назорат қила олади.

Республиканинг атроф муҳитини ифлосланиш манбаларини ягона мониторинг тизими қўйдагиларни назарда тутади: 1) назоратга тегишли бўлган корхоналар ва устивор манбаларни танланган ҳамда инвентаризация қилишни босқичма – босқич

ўтказиш, 2) бошқа муассасаларнинг (Бошгидромет, Қишлоқ ва сув хўжалиги, Геология қўмитаси, Комунал хизмат кўрсатиш вазирликлари ва б.) ахборотларидан фойдаланиш, 3) тест объектларида ҳаво, сув ва тупроқ ҳолати бўйича кузатишлар олиб бориш, 4) ифлосланиш манбалари мониторинги тизимида маълумотларни анализ қилиш, умумлаштириш ва тартибга солиш, 5) қўмита базасида республика ва вилоятлар бўйича маълумотлар банкини вужудга келтириш; 6) танланган объектлар бўйича атроф муҳит ҳолати тўғрисида ахборот тайёрлаш;

Ишлаб чиқилган иш услубиётини апробация қилиш учун турли техногенез шароитларга эга бўлган икки тестли объект танлаб олинган: Фарғона вилояти (саноат йўналишида) ва Хоразм вилояти (аграр йўналишда). Ушбу вилоятлар учун ҳаво, тупроқ, ер усти ва ер ости сувларини ифлосланиш хариталари, вақт мобайнида муҳит сифатини ўзгариш графиклари, назоратга тегишли бўлган манбаларни устиворлиги аниқланган, кузатиш нуқталари ҳамда даврлари белгиланган, текшириладиган ингредиентлар рўйхати аниқланган.

Бироқ табиатни муҳофаза қилиш давлат қўмитасидаги илмий потенциал ва жиҳозлар ифлосланиш манбаларининг мониторингини ўтказиш учун етарли эмас. Атроф муҳитни хлороорганик пестицидлар, нефть маҳсулотлари, оғир металлар билан ифлосланиш манбаларини асбоблар билан назорат қилиш учун Фарғона, Бухоро, Самарқанд, Хоразм ва Тошкент вилоятларида ҳудудий марказлар тузилган.

Дала шароитида ландшафтлар ифлосланишини ўрганиш ва манбаларини аниқлаш мақсадида тадқиқот ўтказаёттан экспедиция маълум дастур асосида ҳаво, сув, тупрқ, ўсимликни ифлосланиши бўйича мониторинг ишларини ўтказиши мақсадга мувофиқ. Бунинг учун ҳавони ифлосланишини ўрганиш мақсадида серқатнов автомобил йўли чеккасида ўсиб турган дараҳт баргларидан маълум масофада йиғиш, бунда дараҳт турини ёзиб олиш лозим, сўнгра марказий шаҳарда мавжуд бўлган лабораторияда баргларни ифлослигини аниқлаш (бу оғир металлар учун), тупроқ таркибидағи оғир металлар, пестицидлар улардан намуна олини билан лабораторияга элитиш керак, сув ифлослиги ҳам намуна олиш йўли билан лабораторияда аниқланади. Бунда З шиши идища (0.5 л дан) сув олинса, шўрлиги, сифати ва бошқа моддаларни аниқлашга имкон беради. Бунда барча олинган намуналарни ҳар бири аниқ манзили, датаси, олинган чуқурлик, ҳаво ҳолати ва бошқа зарурий маълумотлар ёзиб олиниши керак.

Дала шароитида мониторинг мунтазам бўлмаси ҳам бир марталик маълумотга эга бўлишга имкон беради, кейинчалик худди шу худудда яна қайтадан дала ишлари амалга оширилса оддинги маълумотлар билан солиштириш учун асос бўлади, ҳариталар ишлашда зарур бўлади. Энг мужими экологик мониторингни тартибли, белгиланган қоидалар билан амалга ошириш кўзланган мақсадга эришишга имкон беради.

Экспедиция ишлаб турган ҳудудда мониторинг кузатишларини иложи борича мажмуали олиб бориш яхши самара беради, чунки фақат шу шароитдагина мажмуали мониторингли кузатишни амалга ошириш мумкин, якка тадқиқотчилар бундай мураккаб ишларни тартибли қила олмайдилар, ёки физик жиҳатдан уддасидан чиқай олмайдилар.

Назорат учун саволлар:

1. Экологик мониторинг деганда нимани тушунасиз?
2. Экологик мониторинг тизими ва унинг гуруҳларини тушунтириб беринг.
3. Мониторингнинг таснифлаши, унинг босқичларини таърифланг.
4. Геотизимли мониторинг, унинг биоэкологик ва биосферали мониторинг билан алоқаси.
5. Геотизимли мониторингнинг маҳсус майдонларда тадқиқот ишларини ўтказиш тартиби.
6. Ўзбекистонда экологик мониторинг қандай амалга оширилмоқда?
7. Дала шароитида ландшафтларда эколигик мониторингни амалга ошириш.
8. Сиз ўзингиз истиқомат қилаётган вилоят (туман, шаҳар ва б.) да атроф мұхитнинг ифлосланишини тадқиқ қилиш учун эколигик мониторингни қандай амалга оширган бўлар эдингиз?

Қуйидаги илмий таянч атама, ибора ва тушунчаларни изоҳланг:

Мониторинг, экологик мониторинг, мониторинг тизими, биологик, геотизимли ва биосферали мониторинг, генетик мониторинг, интеграл мониторинг, индикаторли табиий ҳодисалар, тестли майдон, геофизик, гео ва биокимёвий, биологик усуllар, ҳудудий геоэкологик полигон, ингредиент, манбаларни ягона мониторинг тизими, дала шароитида ландшафт мониторинги.

6–боб. Геоэкологик хариталаштириш.

Мавзу қуидаги режа асосида ёритилади:

1. Экологик хариталаштиришнинг мазмуни
2. Экологик хариталаштиришнинг таснифланиши
3. Экологик хариталарни тузишнинг методологик асослари
4. Амалий экологик хариталаштириш
5. Экологик мониторинг натижалари асосида хариталаштириш
6. Геоэкологик хариталаштириш усулларини асослаш.

Геоэкологик хариталаштириш мазмуни, турлари ва таснифланиши. Атроф мұхит ҳолатини харитада тасвирлана мүхим масала, унинг илмий ва ақамияти барчага маълум. Экологик хариталаштириш деганда фақат биргина «Экологик харита» ни тузишни назарда тутмаслик керак. «Экология» түшүнчесига кўра тирик организмларнинг бир – бирлари ва атроф мұхит билан бўлган ўзаро муносабатларини ўрганиш деб қаралса; у ҳолда бу йўналишда бир неча бир – бирлари билан боғлиқ бўлгани мавзули хариталар яратиш мумкинлиги равшан бўлади. Табиат мұҳофазаси, табиатдан фойдаланиш, экологик вазиятлар, инсон билан табиат муносабатларининг географик ва экологик аспектларини камраб олганларни туфайли бу борада кўплаб турли мавзули аналитик ва синтетик хариталар тузиш тақозо этилади.

Экологик хариталарни мазмуни, функционал вазифаси (бирор мақсадга йўналтирилганлиги), ундан фойдаланиш турига кўра уч типга: 1) умумэкологик, 2) аниқ мақсадга йўналтирилган, 3) амалий хариталарга ажратиш мумкин. Умумэкологик хариталарга мазмунан кенг қамровли, кўпгина экологик ҳодисалар ва жараёнларни мажмуали умумлашган тарзда тасвирлайди. Бу груҳдати хариталар синтезлашган тоифага мансублиги туфайли картографик мазмуни анча мураккаб тузилмага эга ва шунинг учун ҳам бой маълумотларга эгалиги билан ажралиб туради. «Табиатдан фойдаланиш», «Экологик харита», «Геоэкологик харита», «Табиатдан фойдаланиш» ва бошқа шу тоифадаги хариталар умумэкологик хариталар деб аташ мумкин.

Аниқ мақсадга йўналтирилган экологик хариталар маҳсус картографик мазмунга эга бўлиб, бирор экологик ёки табиат мұҳофазасига оид ҳодисаларни тасвирлашга қаратилган бўлади. Бу жиҳатдан қараганда ушбу тоифадаги хариталар мазмуни,

маълум мақсадга йўналтирилганлиги туфайли табиат компонентлари ёки ресурсларидан фойдаланиш жараёнида вужудга келган экологик вазиятни тавсифлайди. Бу борада, масалан, сув ресурсларидан фойдаланиш борасида худудда таркиб топган экологик аҳвол ва у билан боғлиқ бошқа жараён ва ҳодисалар умумлашган ҳолда харитада акс эттирилади. Албатта, асосий харитада сув ресурсидан фойдаланиш ва унинг экологик ҳамда ижтимоий-иқтисодий оқибатлари, айрим харита – кесмаларда асосий харитани мазмунини тўлдириш мақсадида баъзи ҳодисалар тасвирланади. Бу гуруҳдаги экологик хариталар маълум табиат ресурсларидан фойдаланиш натижасида таркиб топган аҳвол (вазият) ни тасвирлашга қаратилганлиги туфайли мутахассислар учун у интеграл баҳолашга хизмат қиласи.

Амалий экологик хариталар мазмунан тегишли экологик вазиятларни яхшилашга хизмат қиласи. Картографик жиҳатдан ва ўз олдига қўйган аниқ мақсадига кўра бу тоифадаги хариталар синтетик ва аналитик гуруҳларга бўлинади. Синтетик экологик хариталар мазмунан анча бой, уларда ҳисоб – китоб натижалари олинган кўрсаткичлар, мезонлар, меъёрий маълумотлар, кузатиш асосида эришилган жамлама маълумотлар, тажрибавий ва дала ахборотлари маҳсус картографик шартли белгилар асосида тасвирланади. Шуни алоҳида таъкидаш лозимки, бу гуруҳдаги хариталар кўпроқ қайта ишланган, яъни таҳлил қилинган миқдорий ва сифатли кўрсаткичларни тасвирлайди, бу жиҳатдан улар аналитик хариталардан кескин фарқ қиласи.

Экологик хариталарни тузишнинг методологик асослари. Табиат мураккаб геотизимлардан иборат, бинобарин, уларни ўрганишини тизимли ёндошув асосида амалга ошириш самарали эканлиги фанда асосланган. Тизимли ёндошув умумилмий тамойилга айланди. Тизимли ёндошув ўрганилаётган худудни тизим сифатида қарайди., уни ўрганиш эса услубиёт асосда амалга оширилади. А.Г.Исаченко (1981й) ни таъкидашича, тизимли тамойилни картографияда қўлланилиши энг қулай йўли тузиладиган бир туркум мавзули хариталар асосида геотизимларни ифодаланиши энг қулай ва самарали усул бўлиб хизмат қиласи. Асосий тадқиқот усуллари сифатида ландшафт, аэрокосмик, ландшафт индикацияси, картографик, миқдорий, солишигириш ва б. қўлланилади. Экологик хариталар асосини ландшафтлар ташкил қиласи.

Амалий экологик хариталаштириш. Амалий экологик хариталаштириш худудларда табиат мухофазаси, вужудга келган қалтис вазиятларни юмшатиш , аҳоли учун қулай ва жуда қулай

табиий муҳит яратиш, фалокат қелтирувчи табиат ҳодисаларини олдини олиш, табиий муҳитни оптималлаштириш ва бошқа юмушларда курашнинг тактика ва стратегисини аниқлаш, лойиҳа ишларини амалга оширишда негиз вазифасини ўтайди.

Амалий хариталар гуруҳида баҳолаш, прогноз, чора—тадбирлар мажмуаси, инвентарлаш, табиатни муҳофаза қилиш бўйича районлаштириш, экологик районлаштириш ва бошқа турдаги мавзули хариталар тузилади. Хариталар амалий турдаги устиворликка эга бўлганликлари учун уларни тайёрлашда меъёрий, таҳлил натижасида аниқланган кўрсаткичлар, кузатиш, дала—тажрибавий ишлар(эксперимент) натижаларидан кенг фойдаланилади.

Экологик мониторинг натижалари асосида хариталаштириш. Атроф муҳитни, хусусан сув ва ҳаво хавзалари, тупроқни ифлосланиши, яйлов, ўрмонзорларни бузилиши, ер ресурсларини муомаладан чиқиб кетаётганлиги мунтазам фаолият кўрсатувчи экологик мониторингни жойларда амалга оширишни талаб қиласи. Бу борада мамлакатимизда маълум даражада экологик кузатиш ва назорат ишлари олиб борилмоқда.

Экологик мониторинг натижасида жонли ва жонсиз табиат бўйича ҳар йили кўплаб кузатиш ва назорат маълумотларини йигилади. Айниқса, сув ва ҳаво хавзаларини ифлосланиши, тупроқларни қашшоқланиши, сугориладиган ерларни шўрланиши, эрозия ва б. жараёнларни ҳаракати бўйича кўплаб маълумотлар йигилади. Улар асосида маълум йўналишлар бўйича экологик хариталар тузиш фонд материалыдан фойдаланиш самарадорлигини бир неча баробар оширади. Харита кўплаб турли кўрсаткич, миқдорий маълумотларни ўзида мужассамлаштиргани туфайли, улардан амалий фойдаланиши осонлаштиради, самарадорлигини оширади. Бундай хариталар маълум ерлар учун мунтазам тузиб борилиши натижасида уларни кўп йиллик динамик ўзгаришидаги қонуниятларни аниқлашга имкон беради. Экологик хариталарни тузишда аэрокосмик услубиётдан фойдаланиш анча самарали ҳисобланади. Коинотда олинган суратлар асосида тузилган хариталар лойиҳачилар, турли мутахассислар, олимларни табиат муҳофазаси, экологик вазиятни юмшатиш, табиий ресурсларни маҳсулдорлигини оширишдаги ишларини тез бажарилиши, сифатли қилиб амалга оширишда ва кўзланган мақсадга эришишда негиз бўлади.

Геоэкологик хариталаштириш усуллари. Географик экология тадқиқотлари натижаларини харита асосида кўрсатиш муҳим аҳамиятга эга. Геоэкологик харита асосида ландшафт

тўри берилади, чунки у ҳар бир ҳудуд бўйича маълум ахборот беради, шунингдек ландшафт контурлари асосий табиий чегаралар ҳисобланади, улар асосида бошқа кўрсаткичларнинг ҳам бир-бирларидан фарқи аниқланади. Ранглар спектри экологик вазиятлар даражаларини билдиради, шунинг учун ҳам рангларни танлашда вазият даражасига аҳамият бериш лозим (масалан, қулай вазият ҳаворанг, фалокатли вазият қизил ранг бўлиши мумкин). Ранглар чегаралари ландшафт контурлари бўйича ўтказади.

Ҳар бир вазият даражаси ландшафтларни инсон хўжалик фаолияти натижасида ўзгарганлик класини акс эттиради, бунинг учун рим рақами билан ўзгарганлик даражаси кўрсатилади, масалан 15 – V, бунда араб рақами ландшафтнинг тартиб, рим рақами эса ўзгарувчаник даражасини ифодалайди. (V – қайта ўзгартирилган даража).

Ҳар бир контурда ривожланаётган табиий ва антропоген жараёнлар символлар асосида берилиши маъқул; сел, қор кўчкиси, сурилмалар ҳудудий характерга эга бўлганликларини эътиборга олиб маҳсус чизиқлар, ареаллар, нуқталар билан кўрсатилиши мумкин. Табиий жараёнларни шартли белгиларни қалинлиги ёки шаклини ўзгартириш йўли билан интенсивлигини кўрсата олиш мумкин. Бу, айниқса, эрозия, дефляция, шўрланиш, жар эрозияси, аккумуляция каби ҳодисаларни тасвирлашда асқотади.

Ландшафт контурларида, шунингдек номлари «Қизил китоб» ларга киритилган ўсимлик ва ҳайвонларни маҳсус белги билан кўрсатиш жоиз, бунда айлана ёки кўп қиррали катак орасига рақам ёки ҳайвоннинг расмини кўрсатиш йўли билан ифодаланиши мумкин. Бу борада «Ўзбекистон Республикасининг экологик харитаси» (1991) да берилган шартли белгилар анча объектив чиқкан. Шартли белгиларни жойлаштиришда албатта, тасвирланаётган ўсимлик ёки ҳайвонни айни шу контурда ҳозирда тарқалганлигини ҳисобга олиш зарур. Тоғлик ва тоғ олди текисликларида ушбу шартли белгиларни жойлаштиришда сийракликка амал қилиш зарур бўлади, республикада тоғ ландшафт контурлари кичикроқ бўлганликлари учун бошига белгилар билан мураккаблашиб кетади, натижада харитани ўқиш оғирлашади.

Саноат шаҳарларининг атмосфера ҳавосини ифлослантирадиган тоифалари (ҳавони ифлосланиш индекси бўйича берилиши ва шаҳар пунсонини ушбу даражага мўлжаллаб (қизил рангда кўрсатиш маъқул. Дарё, кўл, сув омбори, канал, коллекторларнинг минераллашув даражаси

маълум постлар (створ) да картограмма усули билан бир неча йиллар учун берилади. Шунингдек уларнинг четлари хошия (ранг) усули билан маълум постлар оралиғида кўрсатилади. Бу билан дарёларда манбадан мансабга томон минераллашув даражасини ортиб бориши яхши ифодаланади. Масалан, Амударёда Термиз – Чоржўй – Туямўйин – Нукус – Қизилжар – Орол денгизи постлари бўйича берилади.

Картада бузилган ва рекультивация қилинган ерлар кўрсатилиши лозим (масалан, Навоий, Тошкент, Қашқадарё, Самарқанд ва бошқа вилоятлар).

Картадан ташқари бўш жойлардан тўғри фойдаланишини режалаштириш керак: бизнингча, бу жойларда харита – кесмалар, жадвал, график, матнлар берилиши мақсадга мувофиқ, улар асосий харитани мазмунини бойитади. Ер ости сувларининг ифлосланиши, тупроқларни оғир металлар билан ифлосланиши, тупроқда қолдиқ пестицидларнинг миқдори, атмосфера ҳавосини ифлосланишига оид маълумотлар берилиши маъқул. Саноат шаҳарларида чанг ва газларни маҳсус мосламалар билан ушланиб қолаётган қисмлари, ҳавога чиқарилаётган қисми турли шартли белгилар билан ифодаланиши яхши самара беради. Қўриқхоналар, миллий боргар, заказниклар алоҳида харита – кесмада берилиши, янгитдан вужудга келтирилиши лозим бўлган алоҳида қўриқланадиган ҳудудлар ареаллар билан берилиши мутахассислар учун яхши ёрдам беради.

Орол дengизининг ҳозирги ҳолати, қуриётган жараёнлар, сув ва туз баланслари, табиий жараёнлар, дengизнинг 1961 йилдан бошлаб ўзгариш динамикаси, истиқболда кутилаётган ўзгаришларни хариталар асосида кўрсатиш муҳим аҳамиятга эга.

Атроф – муҳитни ифлосланиши муносабати билан аҳоли орасида тиббий ўзгаришларни хариталар асосида тавсифлап амалий аҳамият касб этади.

Назорат учун саволлар:

1. Экологик хариталаштиришнинг мазмуни ва хусусиятларини тушунтиринг.
2. Экологик хариталаштиришнинг таснифланишини асосланг.
3. Экологик хариталаштиришнинг методологик асослари нималардан иборат?
4. Амалий экологик хариталаштиришни таърифланг.

5. Экологик мониторинг натижалари асосида хариталаштириши.
6. Геоэкологик хариталаштириш усулларини тушунтириб беринг.
7. Ўзингиз истиқомат қилаётган вилоятнинг геоэкологик харитасини тузиш учун (масштаб 1:500 000 – 1: 800 000) дастур тайёрланг ва у асосда харитани тузинг.

Қуйидаги илмий таянч атама, ибора ва тушунчаларни изоҳланг.

Экологик хариталаштириш, аналитик ва синтетик хариталар, умумэкологик харита, аниқ мақсадга йўналтирилган, харита, методологик асос, тизимли ёндашув, ҳудудий ва экологик тамойил, мавзули хариталар, аэрокосмик услуб, фонд материали, геоэкологик хариталаштириш, ҳавони ифлосланиш индекси, картограмма усули.

7-боб. Табиатдан фойдаланишининг геоэкологик асослари

Мавзу қуйидаги режа асосида ёритилади:

1. Табиатдан фойдаланиш жараёнининг умумий таърифи.
2. Табиатдан фойдаланишда табиат қонунлари ва қонуниятларини ҳисобга олиш зарурлиги.
3. Табиатдан фойдаланишининг геоэкологик тамойиллари ва уларга амал қилиш.
4. Табиий ресурслардан фойдаланишининг устивор йўналишлари (асосий ресурслар бўйича).

Табиат бойликларидан фойдаланиш мураккаб жараён. Айниқса, ҳозирги илмий – техник тараққиёт босқичида ресурсларни ҳалқ хўжалиги муомласига кўплаб киритилаётган бир пайтда табиий муҳит инсон омили таъсирида кучли ўзгаришларга дучор бўлмоқда. Бунинг оқибатида экологик вазият жиiddийламоқда, аҳолининг соғлиғига путур етказилмоқда, бойликларни қашшоқлашиши тезлашмоқда, табиат компонентлари ифлосланмоқда ва б. Бу вазиятда табиатдан фойдаланиши илмий асослаш нақадар катта аҳамият касб этади.

Табиатдан фойдаланишда табиат қонунлари ва қонуниятларини эътиборга олиш. Инсон – табиатнинг бир қисмидир. Инсоннинг табиат билан алоқаси уларнинг ўзаро таъсирида сезилади. Инсоннинг табиат билан ўзаро таъсирининг

ўзига хослиги уни турмушининг маданий даражасида яхши ифодалайди. Маълумки, экологик онг ёки саводхонлик экологик маданиятни белгилайди. Маърифатпарвардан бири шундай деган экан: агар маданият стихияли ривожланса, у ҳолда ундан сўнг фақат чўл қолади, бу гапнинг маъноси анча чукур, ҳозирги вақтда бу ўтмиш ҳақида дарак берибина қолмай, балким келажакка нисбатан огоҳ бўлишилик тўғрисида ҳам хабар беради.

Шуни эътиборга олиб инсон фаолияти жамиятда табиат қонунларига қанчалик риоя қиласа, ёки мос келса бу ҳаракат жамият учун ҳам фойдалидир. Ва аксинча, уни фаолияти табиат қонунларига мос келмас, у ҳолда жамият учун ҳам ёмон, чунки бу ҳолда ресурсларнинг ҳолати ва сифатига таъсир этувчи ноқулай табиий жараёнлар таркиб топиши тезлашади. Фанда шу нарса равшанки, табиат ва жамият бир бутун тизимдан иборат, бунда айрим ҳодисалар бир – бирлари билан органик боғлиқлик мавжуд бўлади. Табиат ўз таркибига жуда ҳам кўплаб аниқ шаклларни бирлаштиради, улар бир – бирлари билан ўзаро таъсирда ва боғлиқликда мавжуд. Табиатнинг туб қонунларидан бири моддий тизим ва атроф муҳитнинг бирлик қонунидир, бу қонун барча ҳолларда ҳам мунтазам намоён бўлади. Жамиятга нисбатан татбиқ қилинганда уни географик муҳит билан биргаликда эканлиги яққол намоён бўлади.

Одатда табиатда ҳар қандай ҳодиса ўзгариши ўзаро таъсирда бўлган бошқа ҳодисаларни ҳам ўзгаришига олиб келади. Бу жараёнда ўзаро ҳаракат тизимида энг таъсирчан бўлган ҳодисалар таркибида кучли ўзгаришлар юз беради. Бинобарин, табиатда бир нуқтада ёки ҳудудда бўлган ўзгаришлар мос равишда бошқа ҳудудларда ўзгаришларни содир бўлишини тақозо этади. Бу ҳол, айниқса, геопара, парагенетик геотизимларга хос. Оролбўйи ва Орол, Балхашбўйи ва Балхаш ва бошқ.

Табиий муҳитнинг тезкорлик билан ўзгаришида ландшафтларнинг турли туманлиги қонуни таъсири жиддий аҳамиятга эга. Табиат билан жамият ўртасида маълум маънода табиатнинг хилма – хиллиги устивор таъсирга эга. Тадқиқот натижаларига кўра, табиат ва ресурсларни хилма – хиллиги қанчалик кўп бўлса жамият тараққиёти учун яхши шароитлар вужудга келади ва аксинча. Бу йўналишда моддий тизимлар бирлиги ва уларни ўраб турувчи табиий муҳит ва ландшафтнинг хилма – хиллиги қонунлари ўртасида бир пайтни ўзида бараварига ҳаракат содир бўлади. Бу билан мураккаб ландшафт структурасига эга бўлган ҳудудларда табиий муҳитнинг

тезкорлик билан катта ареалларда ўзгаришларга учранин көз беради. Бу борада күп ҳолларда ўзаро биргаликда ҳаракат қылувчи жараёнларни мажбурий мос келиш қонунига күра экологик шароитларнинг ўзгариши катта майдонда содир бўлади.

В.А.Анучин (1978) ни таъкидлашича, табиат билан жамият ўртасидаги ўзаро таъсири қонунларини билмаслик биосфера ресурсларидан нотўғри фойдаланишга олиб келади. Унинг фикрича табиий компонентларни ўзаро боғлиқлик қонунига кўра бирорта компонентни ўзгариши табиий муҳитни ўзгаришига сабабчи бўлади.

«Табиат—жамият» тизимидағи ўзгаришда икки қонуниятни кузатиш мумкин: 1) Жамиятни табиатта таъсири борган сари ошиб бормоқда; 2) жамият борган сари табиий муҳиттга қарам бўлиб бормоқда. Бунда биринчи қонуниятни кучайиб бораётгани иккинчи қонуниятни келтириб чиқармоқда.

Табиатдан фойдаланишнинг геоэкологик тамойиллари. Табиий ресурслардан фойдаланишнинг геоэкологик асослари ҳал қылувчи аҳамиятта эга. Бу барада экологик мувозанат—экологик вазият—экологик тоза технология ва маҳсулот—экологик тозалик ва саломатлик тизимларида ишлаб чиқаришини ташкил қилиш ва амалга ошириш муҳим аҳамият касб этади. Бу жиҳатдан геоэкологик асослар географик тамойилларга яқин туради ёки уларни тўлдиради, улар бир—бирлари билан ўзаро боғлиқлик ва алоқада ривожланади.

Бозор иқтисодиёти шароитида табиий бойликлардан фойдаланишда шундай илмий тамойилларга асосланиш зарурки бунда табиат ҳам, жамият ҳам азият чекмаслиги лозим. Биосферада табиий компонентларни бир—бирлари билан ўзаро мувозанатда бўлиши билан бирга, тирик табиат билан нотирик табиат ўртасидаги ўзаро экологик мувозанат тамойилига кўра ҳар бир табиий чегараланган ҳудудда икки турдаги табиат орасида шундай тенг муносабат мавжуд бўладики, бунда улар бир—бирларини маълум мувозанатда бўлишлигини тақозо қиласди. Лекин улардан бирини ташки таъсири натижасида бузилиши узоқ муддатли (бир неча юз асрли) мувозанатни ишдан чиқишига олиб келади. Ушбу бузилишнинг параметрлари асосида содир бўлган ҳодиса бошқа бир неча ҳодисаларни таркиб топишига таъсири билан белгиланади (сабаб—оқибатлар занжирини бир—бирлари билан туташиб кетиши). Экологик мувозанат жуда ҳам мўрт бўлиб, кўп ҳолларда ландшафтларнинг сув мароми, ўсимлик оламини

қашшоқлашиши, тупроқ қопламини бузилиши билан боғлиқ (Оролбүй, Балхашбүй ва бошқ.).

Инсон меҳнат фаолиятини экологик жиҳатдан тозалик тамойили муаммолар ечимида амалий аҳамиятга эга. Бу тамойил ишлаб чиқариш жараёнида ва кундалик турмушда вужудга келган турли қаттиқ; суюқ ва газсимон чиқиндиларни атмосфера ва сув хавзалари, тупроққа чиқаришдан олдин уларни обдон тозалаб, бутунлай заарасизлантирилганидан сўнг табиий мұхитга чиқариш зарурлигини асослайди. Мазкур тамойилни амалиётда татбиқ этилиши атроф – мұхит ифлосланишини тұхтатиш ва уни барқарор тозаланишда энг самарали ҳисобланади. Бизнингча, аввалига қысман, кейинчалик вақт мобайнида тұлиқ амал қилишга босқичма – босқич ўтиш билан табиий мұхитни тозаланишта эришиш мумкин бўлади.

Табиат ресурсларидан меъёрига яраша фойдаланиш тамойилини олдинги тамойил билан бирғалиқда қўлланилиши масадга мувофиқ, чунки улар бир – бирларини тақозо этади. Табиат ва уннинг ресурслари чексиз эмас, улар ўз ўлчамига эга. Уларни ифлосланиши эса фойдаланиш жараёнини мураккаблаштиради, сұнний тақчилліктерге сабаб бўлади. Бинобарин, табиий бойликлардан эҳтиёж ва меъёрга катта эътибор берган ҳолда фойдаланишини ташкил этиш айни муддао. Бу борада тикланадиган, тикланмайдиган, иккиламчи ресурсларни барча ўлчамларини ҳисобга олган ҳолда меъёрий фойдаланишта амал қилиш тамойили барча турдаги ишлаб чиқариш жараёнида ва инсонни кундалик турмушидан қўлланилиши даркор.

Табиатдан фойдаланиш жараёнининг мажмуалиги ва бу борада тадбирларни экологик жиҳатдан асосланганлик тамойили ишлаб чиқаришни атроф – мұхитта салбий таъсирини иложи борича камайтиришга, мұхиттининг тозаланишига, аҳолининг турли касалліктерге мубтало бўлмаслигига ижобий таъсир этади. Табиий ресурслардан фойдаланиш чогида барча технологик жараёнларни экологик жиҳатдан атроф – мұхитта таъсири энг кичик кўрсаткичларга қадар пасайтирилиши экологик муаммоларни ечимини тезлаштиради. Бунга чиқиндисиз технология, бекиҳ технология каби ишлаб чиқариш жараёнларини қўллашга ўтиш билан эришилади.

Иккиламчи ресурсларни мажмуали тұлиқ қайта ишлаш тамойилига амал қилиш билан ишлаб чиқариш жараёнида вужудга келган терриконлар, ағдармалар ва бошқаларни, майший турмушда таркиб топаёттан турли чиқиндиларни қайта

ишлаш билан атроф мұхиттің ифлосланишини және яйловларғы банд бўлишини олди олинади.

Табий ресурслардан фойдаланишининг устивор

йўналишлари. Табий бойликлардан фойдаланиш маълум стратегия ва тактикага асосланиши лозим, чунки уларни баъзилари тугалланадиган, (тикланмайдиган) гуруҳларга оид бўлса, қолганлари тугамайдиган ва тикланиш хусусиятига эга. Баъзан тугамайдиган ресурслар жуда кучли даражада фойдаланиши туфайли маълум давргача сифатсиз ҳолга келиши мумкин.

Минерал ҳом ашёлардан фойдаланишда маълум илмий тамойилга асосланиш ўта зарур. Бу борада мажмуалик тамойили жуда ҳам асқотади. Табиатда фақат бир элементдан ташкил топган қазилма бойлик камдан – кам учрайди, кўп ҳолатларда 2 – 3 ва ундан кўп, баъзан 15 – 20 хил фойдали элементлардан ташкил топган конлар учрайди. Кондан фойдаланишда аксарият керакли бойлик ажратиб олинган ҳолда қолганлари (масалан, сочилима элементлар) ағдарма сифатида терриконларда тўплана боради. Бу жараёнда уларни сифати бузилади, исроф бўлади, атроф – мұхитга зааркелтиради. Ушбу нохуш ҳодисани олдини олиш ва кўпроқ иқтисодий самара олиш мақсадида конлардан мажмуали фойдаланиш, яъни барча фойдали элементларни бир вақтда ажратиб олишни йўлга қўйиш айни муддаодир, бу ҳамма жиҳатдан ҳам фойдалидир, атроф – мұхит заар кўрмайди, ортиқча терриконлар вужудга келмайди, яйловлар майдони қисқармайди. Демак, минерал ҳом ашёлардан фойдаланишда мажмуалик тамойили устивор бўлган ҳолда унга ҳамма конларда мунтазам риоя қилиниши мақсадга мувофиқ.

Сугориладиган ерлар иқтисодий жиҳатдан энг самарали эканлиги барчага аён. Бироқ сугорма ерлардан олинадиган ялпи маҳсулот миқдори ва уларни таннархи турли воҳаларда турлича, бошқача айтганда иқтисодий самара бир – биридан кескин фарқ қиласи. Бундай аҳволни таҳлил қилиш натижаларига кўра ҳамма гап ерии мелиоратив ҳолатида эканлигига тақалали. Дарвоҷе, иқтисодий самара устун бўлган воҳаларда тупроқ – мелиоратив шароит экинларни ўсиши учун қулайлиги билан тавсифланади ва аксинча. Мелиоратив аҳвол оғир бўлган вилоятларда сувдан фойдаланиш ҳам издан чиқсан, яъни гектар ҳисобига сарф қилинадиган сув миқдори катталиги билан ажралиб туради. Ер – сувдан омилкорлик билан фойдаланиш ва иқтисодий самарага эришиш учун энг аввало ерларни мелиоратив ҳолатини тубдан яхшилаш, сувдан расамадига яраша фойдаланиш технологиясини жорий этиш ва

шундан сўнг агротехник ва агромелиоратив тадбирларни қўллашга ўтиш маъқул. Чунки ерларни обдон шўрсизлантиргунча уларга минерал ўғит солиш ва бошқа тадбирлар самарадорлиги мутлақо сезилмайди.

Воҳаларда ердан фойдаланиш энг аввало тупроқ—мелиоратив аҳволни тубдан яхшилаш, экинларни суғоришини меъёрий кўрсаткичлар асосида амалга ошириш (суғориш техникасини янада такомиллаштриш) устивор йўналиш бўлиши лозим. Мазкур йўналишдаги тараққиёт босқичма—босқич амалга оширилиши назарда тутилади, ишларни мелиоратив шароит оғир бўлган Қуий Амударё, Қуий Зарафшон, Мирзачўл, Қарши чўлидан бошланиши маҳсадга мувофиқ.

Табиатдан фойдаланиш жараёнида барча ресурслар бўйича ҳам энг устивор йўналишлар аниқланиши ва ҳаётта татбиқ этилиши бозор иқтисодиёти шароитида муҳим аҳамият касб этади, чунки табиатдан фойдаланишда дунё андоузаларига асосланиш юқори иқтисодий самара беради, табиат потенциалидан тўлиқ ва тўғри фойдаланиш имконига эга бўлинади.

Назорат учун саволлар.

1. Табиатдан фойдаланиш жараёнини тавсифланг.
2. Нима учун жамият траққиёти учун табиат қонунлари ва қонуниятларини ҳисобга олиш шарт.
3. Асосий табиат қонунлари ва қонуниятларини тушунтириб беринг.
4. Табиатдан фойдаланишнинг геоэкологик тамойилларини асослаб беринг.
5. Табиий ресурслардан фойдаланишнинг устивор йўналишлари деганда нималарни назарда тутасиз.

Қуидаги илмий таянч атама, ибора ва тушунчаларни изоҳланг.

Табиатдан фойдаланиш, табиат қонунлари, геолара, парагенетик геотизим, ландшафт хилма—хилити, экологик тоза технология, экологик тоза маҳсулот, сабаб—оқибатлар занжири, чиқиндисиз технология, ағдарма (террикон).

8-боб. Геоэкология ва амалиёт.

Ушбу мавзуу қуйидаги режа асосида ёритилади:

1. Геотизим турларини асослаш.
2. Геоэкологик ёндашув тизимли ёндашувнинг бир тури сифатида эканлигини тушунтириш.
3. Лойиҳалашнинг геоэкологик асослари.
4. Табиий – техник геотизимлар – ҳудудий лойиҳалаш ва режалаштиришнинг асосий объекти сифатида
5. Саноат геотехтизимлари
6. Транспорт геотехтизимлари.
7. Шаҳар геотехтизимлари.
8. Сув хўжалиги геотехтизимлари.

Геотизим турлари. Геотизим бир неча турда бўлади. Табиий геотизим, ҳақиқий табиий ҳолдаги геотизим табиатда кам сақланиб қолган, чунки инсоннинг хўжалик фаолияти таъсирида табиий муҳит кучли равишда ўзгариб бормоқда. Бироқ геотизимлар инсон таъсирида бўлсалар ҳам табиий қонунлар асосида тараққий қиласидар, модда ва энергия алмашуви табиий жараёнлар ҳаракатига бўйсинади.

Интеграл геотизим – бу муракқаб ҳудудий – вақтли ҳосила бўлиб, табиат, аҳоли ва хўжалик кичик тизимларидан иборат. Бир томондан, табиий ҳусусиятларини сақлаб қолган ҳолда табиий қонунлар асосида яшайди, бошқа жиҳатдан эса – уларда ижтимоий ва жамият сифатларига ҳам эга, уларни бу ҳусусиятлари жамият қонунлари негизида ривожланади. Интеграл геотизимнинг глобал миқиёсдаги шакли «табиат – жамият» мупертизимига мос келади. Ҳудудий ёки маҳаллий миқиёсдаги интеграл геотизимга ишлаб чиқариш, рекреация, табиий – техник, табиий – хўжалик геотизимларини киритиш мумкин. Кейинги вақтларда «табиий – антропоген тизим, антропоген – техноген тизим» ва бошқалар таркиб топди, улар интеграл геотизимларни синоними деб қаралади.

Табиий – техник геотизим. Бу вариантда табиат билан техника биринчи ўринга чиқади. Геотизимларда алоқа анча кучли, лекин ҳар доим ҳам бу алоқа барқарор эмас. Аввало техник блок табиатга мос келиши даркор, унда бошқарув самарали бўлади, ўз навбатида табиат техникага ҳам таъсир этади, бу ҳолда акс таъсир натижасида турли нохуш ўзгаришлар таркиб топади.

Геоэкологик ёндашув тизимди ёндашувнинг бир тури сифатида. Табиий – техник геотизим (ТТГ) – интеграл геотизимни варианти (тури) бўлиб, унда биринчи ўринда табиат билан техника ўртасида ўзаро таъсир юз беради. ТТГ ёки геотехтизимлар – жиҳозлар ва меҳнат воситаларини комбинациясидан иборат бўлиб, улар ягона технологик цикл билан боғлиқ ва маълум ижтимоий – иқтисодий функцияни бажаради. Технология, техника ва геотехтизим ўзига хос механизм бўлиб, инсонга бир томондан табиий муҳитга мослашишга, бошқа томондан эса табиатни ўзини талабларини қондиришга хизмат қиласи. Геотехтизимда техник тузилиш тўғридан – тўғри асосий элемент бўлиш билан бирга у ёки бу техник воситалардан фойдаланиш шароитлари билан ҳам аниқланади.

Геоэкологик ёндашув ҳар бир объектни табиий – техник геотизим сифатида лойиҳалайди. Шуни тушуниш керакки, биз янги объектни яратиш билан табиатни ўзгартирамиз. Лойиҳачи янги технологик жараённи яратиш билан муҳитни ҳам ўзгартиради, янги муҳитни лойиҳалайди. Муҳитни лойиҳалаш, янги муҳит яратиш деганда тизимни лойиҳалаш, конструкция яратиш, технология вужудга келтириш билан улар табиатидаги ўзаро алоқаларга мос тушиши керак.

Лойиҳалашнинг геоэкологик асослари. Лойиҳалашнинг геоэкологик асоси геоэкологик билим ва ҳудудий лойиҳалашнинг хусусиятларини жамламасидан иборат бўлиб, уни лойиҳалашнинг геоэкологик тамоили деб аталади. Лойиҳачи учун табиатни оқилона муҳофаза қилиш лойиҳасини ишлаб чиқишида қандайдир «геоэкологик минимум»ни билиш талаб этилади. Бу минимумга қўйдагилар киради:

а) жамият ҳаётида табиат ва ландшафтларни роли тўғрисида умумий тушунчалар, ландшафтларни социал – иқтисодий функциялари тўғрисида тасаввурга эга бўлиш;

б) табиий геотизимлар тўғрисидаги билимлар, шунингдек уларни антропоген – техноген таъсир натижасида ўзгариши тўғрисида билимга ҳам эгалигини билдиради. Табиат геотизимларидаги алоқалар тўғрисида билимларга эга бўлиши лозим, бунда бир бутунлик, уларни характеристи, ўзгарувчанлиги ва барқарорлиги, макон ва вақтдаги ҳолатларини билиш даркор;

в) интеграл геотизимлар тўғрисидаги билимлар «табиат – жамият» супертизимидағи ўзаро муносабатлар хусусиятлари тўғрисидаги билимларни қамраб олиш керак, бунда жамиятни алоҳида роли тўғрисида, мавжуд ёки лойиҳаланадиган табиий техник геотизимларни хусусиятлари хақида, интеграл

геотизимларни ўзгарушинчилиги ва барқарорлиги қобилиятлари, уларда ўз-ўзини озиқариш ва бошқарув жараёнларини алмашып көлінші түгрисида билимларга зәға бўлиш (Преображенский 1983).

Лойиҳалашнинг аниқ масалаларини ҳал қилишда, масалан, маълум ҳудудга зәға бўлган геотехтизимни лойиҳасини тузишда аниқ геотизимларни хусусиятлари түгрисида ҳудудий геоэкологик билимларга зәға бўлиш катта аҳамиятга зәға бўлади, инсон фаолияти билан табиат ўртасида ўзаро алоқаларни кўрсатиш ҳам амалий аҳамиятга молик. Тўғри, ҳудудий маълумотларни тўғри тушунтириш табиат билан жамият ўртасидаги ўзаро таъсир ҳамда табиий ва техник геотизим ўртасида таъсири билиш фақат назарий билимларни асосида амалга ошириш мумкин.

Ҳудудий лойиҳалашнинг хусусияти – бу уни кўп босқичлиги ва бир – бирларини ичига кириб бориши, геотехтизимларни турли функциялни турларини лойиҳалашнинг ўзига хослиги, ўз вақтида геоэкологик ахборотларни зарур ҳажмда ва керакли шаклда келиб тушиши, меъёр ва андозаларда кенг фойдаланишдан иборат. Лойиҳаларни босқичлиги ва бир – бирини ичига кириб бориши шундан иборатки майда масштабли обзорли бош схемалардан лойиҳаларни (детал) аниқ ишланган йирик масштабга ўтишни тақозо қилади. Биринчи босқичда одатдагидек, ҳудудни умумий принципиал моделини ташкил қилиш ва ривожлантириш (масалан, мамлакатнинг табиатини муҳофаза қилиш тадбирлари) – бош схема (масштаб 1:1 млн ёки 1:500 минг), иккинчи босқичда – район (туман) планировкаси (масштаб 1:300 минг, 1:100 минг, фрагментлар – 1:25 минг), учинчи босқичда маълум геотехтизим ва уни атрофини лойиҳаси. Ҳар бир босқичда лойиҳалашни геотехтизимини зарурлиги ва вужудга келтириш жойи зарурати сезилиб туради. Масалан, район планировкаси босқичида уларни жойлашуви, мавжуд ёки лойиҳаланилган геотехтизимлар билан алоқаси аниқланади. Лойиҳа босқичида эса геотехтизим структураси ва унинг элементлари орасидаги алоқалар аниқланади.

Ўз вақтида (loydihani тузишга қадар) геоэкологик ахборотларни келиши лойиҳа қарорларини тўғри асослаш мүҳим, учи оптимал вариантини танлаш учун зарур. Бироқ табиат түгрисидаги ҳозирги ҳолат маълумотларигина эмас балки "табиат – жамият" тизимидағи алоқалар ва ўзаро таъсирлар, ижобий ва салбий оқибатларни аниқловчи прогнозли маълумотлар ҳам зарур.

Лойиҳалашнинг геоэкологик тамойиллари – бу қоида, геотехтизимлар ва уларни элементларини лойиҳалашда амал қилиниши лозим, бу ҳол уларни табиий хусусиятларини сақлаб қолишида фойдаланилади. Лойиҳалашнинг геоэкологик тамойиллари табиий ва интеграл геотизимларни хусусиятларига табиий асосланади. Бу тамойилларга амал қилиш фақат интеграл геотизимларни ҳамда табиий геотизимларни лойиҳаларида тузилиш хусусиятлари, функционал мавжуд бўлиш, динамикаси ва тараққиётини аниқ ҳисобга олишда мумкин бўлади. Геоэкологик тамойилларга риоя қилиш табиатни сақлаб қолиш пухта ўйлаб кўрилган лойиҳаси ва қурилиши, геотезтизимни узоқ муддатда ишлаб туриши, мұхитни инсон учун оптималь бўлишлиги сақланишини таъминлайди. (Преображенский 1989 й).

Табиий – техник геотизимлар – ҳудудий лойиҳалаш ва режалаштиришнинг асосий обьекти. Геотехтизимларни бир неча турлари мавжуд бўлиб, улар ўртасида тузилиш қиёфаси ва функционал мавжуд бўлиши ҳамда ўхшашликлари бор. Биринчи групга саноат, транспорт ва шаҳар геотехтизимларини киритиш мумкин. Бу групда техник элементлар билан таъминланиши юқори, асфальт, бетон ёки техник иншоотлар, майдонларини кўплиги билан тавсифланади. Саноат йўналишидаги геотехтизимларни техник элементлари энг юқори даражада (интенсивлиги, концентрацияси, узоқлиги) таъсири мавжуд, улар геотизимлар ўзгаришида асосий омил. Траспорт йўналишидаги геотехтизимни техник элементлари автомобиль, темир йўл, трубопроводлар – унчалик катта бўлмаган майдонларда табиатда интенсив ўзгаради. Уларни ўзига хос таъсир йўналиш тўғри линияли характерда бўлади: бир томондан тўсиқ ролини ўйнаб, ҳайвон ва ўсимлик турларини ўтказмаслиги мумкин, бошқа томондан биологик коридор – йўлак вазифасини ўтайди, ундан хашоратлар, бегона ўтларни кириб бориши юз беради. Шаҳар мажмуали интеграл геотехтизим. Аҳолининг мавжудлиги уларни ижтимоий – табиий – техник геотизим деб аташга имкон беради.

Шаҳарлар, айниқса йирик шаҳарлар, геотехтизими ўзига хос, чунки уларда геотехтизимларнинг функционал типлари мавжуд бўлади ва бир – бирлари билан ўзаро таъсирида бўладилар. Шаҳар – бу ўзига хос интеграл мажмуали геотехтизим. Шаҳарларнинг фарқи уларнинг тенг ҳуқуқли элементи – аҳоли, инсон ҳисобланади. Бошқа геотехтизимлардан фарқли шаҳар геотезтизимлари фақат табиий ва техник омиллардан ташқари социал омиллар билан ҳам боғлиқ. Демак, шаҳарни аниқроқ қилиб социал – табиий – техник геотизим деб аташ лозим.

Нисбатан кичикроқ ҳудулларда күпинча бир – бирлари билан турли функционал вазифалардаги геотехтизимлар саноат ва сув хўжалиги, қишлоқ хўжалиги, транспорт, рекреация, табиатни муҳофаза қилиш ва бошқалар бир – бирлари билан ўзаро таъсирда бўладилар. Ҳудудий лойиҳалаш жараёнида табиий – техник геотизимларни мажмуаси билан иш кўрилади. Бу ҳолда ҳудудни функционал минтақаланиши, уларни мавжуд бўлиши жараёнида вужудга келиши мумкин бўлган низоларни олдини олиш учун уларни оқилона жойлаштириш йўлларини излашга диққат билан қараш керак.

Саноат геотехтизимлари. Саноат геотехтизимлари деб саноат обьектларини мажмуали ҳолда маълум ҳудудда жойлашиши тушунилади, бунда табиат комплекслари уларни функциясида қатнашади. Бундай геотехтизимларда учта кичик тизимлар ажратиш мумкин: 1) техник: саноат мақсадидаги инженерли ишшоотларни мажмуаси, улар ягона ишлаб чиқариш – технологик жараёнлар ва ишлаб чиқариш инфратузилмаси билан бирлашган бўлади; 2) табиий: табиий комплекс ёки компонентлар (табиий шароит ва хом ашё сифатида фойдаланиш), улардан фойдаланиш ишлаб чиқариш жараёnlарини вужудга келтириш учун зарур; 3) бошқариш блоки: техник ва табиат кичик тизимлари орасида ўзаро таъсирни амалга оширади.

Учта кичик тизимларни ўзаро таъсири бир йўналишда юз беради: техник обьектларни табиатга таъсири, табиий ресурсларни олиш, техноген чиқиндишларни тўпланиши, табиий комплекс ва компонентларниг хусусиятларини ўзгариши – аҳоли соғлигини ёмонлашуви ва б. Техник обьектларни табиатга таъсири миқиёси жиҳатидан жуда ҳам кучли, бунинг натижасида табиий комплекслар тубдан ўзгариши мумкин. Саноат геотехтизимларини хусусиятларидан бири уларни ҳудудий жиҳатдан жуда ҳам зич концентрацияда мавжуд бўлиши ва атроф муҳитга кучли таъсир этишидир. Айниқса, кўплаб саноат корхоналарини бир жойда тўпланиши муҳитни ифлосланишини кучайтиради, масалан: нефтни қайта ишлаш, рапгли metallurgия ва кимё саноати ишлаб чиқариш корхоналарини яқин жойлашиши ҳаво, сув, турпроқ ва ўсимликни кучли даражада ифлосланишига олиб келади. (Олмалиқ ва Фарғона саноат тутунлари).

Транспорт геотехсистемалари. Транспорт ва транспорт геотехтизимлари табиатга жиддий таъсир этади. Кўпроқ ер усти транспорти жиддий таъсир этади. Асосий таъсир турларга шовқун, атмосферани ифлосланиши, электромагнит нурланиш

ва бошқ. киради. Сув транспортини таъсири (нефть маҳсулотлари билан ифлосланиши, кемаларини хўжалик – майший чиқиндилари билан ифлосланиши, портда юк тушириш ва юк ортиш жараёнида сувни ифлосланиш қузатилади.

Транспорт геотехнитимидаги техник шароитларга кўра икки турдаги ифлосланиш қузатилади: 1) мадонли (аэропорт, вокзаллар, портлар) ва 2) йўлли (автомобил, темир йўл, трубпроводлар, ЛЭП ва бошқ.). Булар орасида айниқса автомобиль йўллари кўпроқ таъсир этади. Бу автомобилни кўпроқ чиқинди чиқариши билан боғлиқ. Шунингдек шовқин, грунт вибрацияси ҳам мавжуд. Магистрал йўллари, Трубопроводлар, темир йўллар қуриши атроф – муҳитта таъсир этади. Икки томонли автомобиль йўли энг ҳавфли, чунки турли чиқиндилар кўп тўпланади.

Шаҳар геотехнитимлари. Шаҳарда одатда саноат, транспорт, рекреация ва бошқа табиий – техник геосистемалар мавжуд бўлади. Шаҳарга сув, озиқ – овқат, ёқилғи кириб ундан оқава сув, қаттиқ чиқиндилар, атмосферага чиқиндилар чиқарилади. Ҳар бир шаҳарликка ўртacha суткада 3,5 кг қаттиқ қолдиқ – чиқинди тўғри келади. Уни бир қисми ахлатхонада ва бир қисми эса икиламчи ресурс сифатида ишлатилади. Шаҳар ҳавосини ифлосланиши. Ҳаво ҳарорати $1 - 2^{\circ}$ юқори ҳисобланади.

Сув хўжалиги геотехнитимлари. Энергетика (гидротехника), саноат ва коммунал сув билан таъминлаш (сув – мелиоратив ва балиқ хўжалиги), сув транспорти ва бошқа хўжаликлар сув хўжалиги билан боғлиқ. Булар табиат муҳофазаси, аҳолини дам олиши ва соғлиқни саклашда аҳамияти каттадир.

Табиий – техник геосистемаларни лойиҳалашнинг геоэкологик тамойиллари. Ушбу принциплар табиий ва интеграл геосистемалар тўғрисидаги хусусиятлари билан ҳолда лойиҳалаш олиб борилади.

Макон – вақтли табиий – техник геосистемаларни лойиҳалаш. Лойиҳалашни геоэкологик принципи – «метапринцип» – геоэкологик лойиҳалаш – бу макон – вақтли ТТГ ни лойиҳалаш бўлиб, табиатда маълум технологияни қўллаш эмас.

Назорат учун саволлар:

1. Геотизим турларини асослаб беринг.
2. Геоэкологик ёндашув тизимили ёндашувнинг бир тури эканлигини тушунтириинг.

3. Лойиҳалашини геоэкологик асослари нималардан иборат?
4. Табиии техник геотизимлар – ҳудудий лойиҳалаш ва режалаштириши обьекти.
5. Саноат геотехтизим нима?
6. Транспорт геотехтизимларини асосланг.
7. Шаҳар ва сув хўжалиги геотехтизимларини тушунтириб бериш.
8. Сиз яшаб турган ҳудудда (вилоят, туман, шаҳар ва б.) қандай геотехтизимлар мавжуд, уларнинг функциялари нималардан иборат?

Қуйидаги илмий таянч атама, ибора ва тушунчаларни изоҳланг.

Табиий геотизим, интеграл геотизим, табииий – техник геотизим, табииий – антропоген тизим, антропоген – техноген тизим, табиий – хўжалик тизим, мажмуали интеграл геотехтизим, социал – табиий – техник геотехтизим, саноат геотехтизим, транспорт геотехтизим, шаҳар геотехтизими, сув хўжалиги геотехтизими.

9–боб. Табиий – техник геотизимларни лойиҳалашда геоэкологик тамойилларни қўлланилиши

Мавзу қуйидаги режа асосида ёритилади:

1. Табиий – техник геотизимларни макон ва вактда лойиҳалаш тамойили
2. Табиатни муҳофаза қилиш тадбирларини барча жойларда амалга ошириш тамойили
3. Табиатни муҳофаза қилиш тадбирларини профилактика тамойили
4. Ҳудудий табақалашув тамойили
5. Табиий – техник геотизимлар фаолиятининг режимини ҳисобга олиш

Лойиҳалашининг геоэкологик тамойиллари ҳудудий лойиҳалашни эътиборга олган ҳолда табиий ва интеграл геотизимларнинг ҳусусиятлари тўғрисидаги билимлар негизидан келиб чиқади.

1. Табиий-техник геотизимларни макон ва вактда лойиҳалаш тамојили. Ҳар бир ландшафт (геотизим) мураккаб (ҳудудий), макон ва вактдаги очиқ тизим бўлиб, у бир бутун географик қобиқни бир қисми ҳисобланади, шунингдек у бир қатор морфологик қисмлардан иборат. Геотизимга бўлган таъсир натижасида табиат, хўжалик ва аҳолишинг тизимларида ўзгариш занжири вужудга келади (чунки геотизимда ётиқ ва тик йўналишлар бўйича компонентлар ҳамда айrim қисмлар орасида боғлиқлик мавжуд), бу ҳол тезда салбий оқибатларга олиб келиши мумкин.

Табиий-техник тизимларни лойиҳалашда вазифа мураккаблашади: табиат билан техника ўртасида ўзаро алоқани ҳисобга олиб, лойиҳалаш йўли билан барқарор юқори сифатли ҳолда табиат ва техник қисмларни мавжуд бўлишига эришиш лозим. Лойиҳалаш доирасига ҳозирда меъёrlар, чегаралар ва табиат орқали киритилади. Лойиҳаланилаётган обьектни тизимли характерда эканлигини ҳисобга олиб лойиҳани вужудга келтиришда ландшафтни бир бутун ҳолдаги хусусиятини сақлаб қолиш учун унинг барча компонентларини хусусиятларини тўла-тўқис муҳофаза қилиш лозим бўлади. Масалан, ер усти ва ғрунт сувларини мусаффолигини сақлаб қолиш учун ҳаво билан тупроқ биринчи навбатда тоза бўлиш керак. Чунки чиқиндиларни аксарий қисми тупроққа тушади, улар ювилиб сув ҳавзаларига қўшилади.

Қишлоқ хўжалик геотехтизимларини лойиҳалашда бу тамојил техник қисмлар айrim ҳолдаги шунчаки бўлаклар эмас, балки мураккаб тизим бўлиб табиий ва техник элементлар, яъни қишлоқ хўжалик экинзорлари, инфраструктура, аҳоли пунктлари, ўрмон ва бошқа қишлоқ хўжалиги бўлмаган участкаларни бир-бирлари билан боғлиқ тизим деб тушунилади. Тамојилни ҳисобга олиш геотехтизим ($\kappa - x$) ни ҳудудий структурасини оптималлаштириш йўли билан амалга оширилади, уларни турлича геоэкологик оптимал ҳолда сақлаш билан эришилади. Оптималлаштириш табиий ресурслардан оқилона фойдаланишини ҳудудий ташкил қилиш билан эришилади, бунда ландшафтларни шакллари, ўлчамлари ва контрастлиги, шунингдек қўшни $\kappa - x$ геотехтизимларни жойлашишини ҳисобга олинади.

Қишлоқ хўжалик геотехтизимларини оптимал геоэкологик хилма хиллигини таъминлаш учун экинзорлар турларини кўпайтириш таклиф қилинади. Қишлоқ хўжалик геотехтизимлари табиий геотизимларга нисбатан кам хилма-хиллиги билан тавсифланади, шунинг учун ҳам уларни ташки

таъсирларга бирнегерумин камроқ. Бунинг учун қишлоқ хўжалик геотехнитимлорини структурасини «муракаблаштирилади», яъни алмашлаш юшини татбиқ қилиш анча самара беради. Алмашлаш юшини турли ротацион схемаларини амалда қўллаш экинзорларни турли туманлитини таъминлайди. Бу билан тупроқ структурасини, ҳосилдорлигини яхшилашга эришилади. Шунингдек ихотазорларни бунёд этиш дефляцияни оддини олишга имкон беради. Ҳудуднинг табиий шароитига қараб ўрмонзорлар, сув ҳавзалари, рекреация тизимларини вужудга келтириш ҳам муҳитнинг яхшиланиши ва аҳолининг яшаш шароитларини қулайлигини таъминлайди.

2. Табиатни муҳофаза қилиш тадбирларини барча жойларда амалга ошириш тамойили. Бу тамойил географик қобиқнинг бир бутунлиги тушунчасидан келиб чиқади, шунингдек геотизимларни боғлиқлиги, улор орасида модда ва энергия алмашувиде сийқ алоқаларни катта аҳамиятта эгалиги билан боғлиқ. Баъзан ифлосланасдан ҳудудни бошқа соғлом геотизимдан ажратиб қўйиш тўғрисида фикрлар айтилади, бу вариант табиат муҳофазаси тамойилларига зид, чунки ифлослантираётган манба таъсири барча ҳудудлага баробар етиб беради.

Шунинг учун ҳам асосий тадбирлар одатда айrim йирик шаҳарлар («иссиқ нуқталар» тамойили) да амалга оширилади. Тадбирларни барча жойларда амалга ошириш тамойили ландшафтни бир бутун ҳолда муҳофаза қилиш, унинг табиий компонентларини сақлаш, барча ресурсларидан оқилона фойдаланишни йўлга қўйишга имкон беради. Айниқса, сув ва ҳавони тозалигига эришиш биринчи даражали аҳамиятга эга, чунки улар ниҳоятда ҳаракатчан. Сув ҳавзаларини мусаффолиги барча жойларда тадбирлар қўллашни талаб этади, акс ҳолда ифлосланиш барча ҳудуд (ҳавза)га тарқалади. Амударё ва Сирдарё ҳавзалари мисолида тушунтириш.

3. Табиатни муҳофаза қилиш тадбирлари профилактикаси. Геотехнитимларни лойиҳалаща профилактик, яни оддини олувчи табиатни муҳофаза қилиш тадбирлари принципига амал қилинishi керак. Атроф муҳитга турли саноат, қишлоқ хужалиги, транспорт ва бошқа тоифадаги чиқиндиларни чиқариш инг минимал миқдорда, балким бутунлай чиқарилмаслигини ҳаётни ўзи талаб этмоқда. Бунга эришиш учун ишлаб чиқартиш технологияси такомиллашуви лозим, ёпиқ циклдаги технология татбиқ қилинishiга ўтиш мақсадга мувофиқ. Кам чиқиндили, кейинчалик чиқиндисиз технологияни қўллашга ўтиш энг муҳим долзарб масала.

Тозаловчи иншоотлар, айниқса биологик уусуллар энг самаралидир. Фаолил ёрдамида бактериологик чиритиш (ачитиши) муҳим ҳисобланади.

4. Ҳудудий табақалашув тамойили. Бу тамойилда геотехнитизмлар ҳудудни табиий – ижтимоий – иқтисодий шароитларини ҳисобга олиб, кейин лойиҳаланиши зарур. Ҳар бир геотизим ўзига хослиги, бир хиллиги билан қўшни комплексдан фарқ қиласди. Геотизимларни турли туманлиги уларни турли даражада барқарорлигини келтириб чиқаради. йўз – ўзини тозалаш ҳам турлича бўлади. Шунингдек, мавжуд антропоген – техноген нагрузкани ҳам ҳисобга олиш керак, унинг ижтимоий – иқтисодий функциясининг характерини эътиборга олиш керак. Функциясини мураккаб бўлиши, нагрузкани ҳам катта бўлишига олиб келади, бу ҳол ўз – ўзини тозалаш ва бошқариш қобилятини бузишга таъсир этади, бу ҳолда ноҳуш ҳодисаларни ривожланиши кучаяди, аҳолини соғлиғига путур этади. Тор ботиқларида ердан фойдаланишда марказий қисмини саноат корхоналарига ажратган ҳолда, унинг чеккаларини аҳоли пунктларини қуришга лойиҳаланса мақсадга мувофиқ бўлади, чунки бу жойларда шамол ҳаракти мавжуд, марказда камроқ юз беради.

Шаҳарларда геотехнитизмни лойиҳалаганда шаҳар ландшафт хусусиятидан келиб чиқсан ҳолда, қурилиши лозим бўлган обьектларни жойнинг рельеф, сув хусусиятларини эътиборга олиб лойиҳаланса мақсадга мувофиқ бўлади, рельеф жиҳатидан ноқулай бўлган жойларни спорт ареаналарини қуришга ажратиш, дам олиш зоналарини лойиҳалаш, йўл қурилишини рельефга мослаб лойиҳалаш каналлар, дарё соҳиyllарини рекреация зоналарига бериши маъқул. Кўп қаватли турар жойларни лойиҳалаганда қуёш радиацияси, шамол ҳаракати, манзара эътиборда бўлиши даркор.

Табиий – техник геотизимлар фаолиятининг режимини ҳисобга олиш, бошқарув ва назорат. Геоэкологик лойиҳалаш нафақат табиий – техник геотизимларни вужудга келтиришни назарда тутмай, балким уларни муваффақиятли фаолият кўрсатиш режими ва ҳамда бошқаришни ҳам эътиборга олади. Табиий – техник геотизимларни лойиҳалашнинг мажбурий элементларидан бири табиий – техник геотизимларни таъсири, табиий, интеграл геотизимларни ўзгариши, биоэкологик ҳамда социал – иқтисодий оқибатлари ўзгариши бўйича комплекс назорат бўлиши керак.

Табиий – техник геотизимларни бошқариш ўз таъсири доирасига хўжалик, техник, инсон фаолияти ва табиий

комплекслар ўртасидаги оңдоғы ұмда оптималь үзаро мұносабатни танкын қалыптастырып олади, геотехнисимларни социал – иқтисодий функцияларнің бажариш борасидаги фаолиятини тартиғын қамдай Жамият талабини қондириш учун тегишли ландшафттың тапшыны, ландшафт бажараёттан функцияларни жаңыларға то дәражасини танлаш, геотизим функциясының алматырының масадасини ҳал қилиш, жамиятни ҳудудий ва өзге талаптарини ландшафттіннг имкониятлари (унинг барқарорлық хусусияти, майдони, режими ва б.) билан муносибаттарын, авария вазиятлари түргисида огохлантириш ва тарихи компонентларни авария вақтида тәдбирлар билан муҳофаза қылыш дозим бўлади.

Табиий – техник геотизимларни бошқариш уларни анықталаш ва эксплуатация вақтида зарур. Одатда лойиҳани үзи – үзига хос бошқарув тизими, чунки уни амалга ошириш табиий, техник компонентларни үзгаришига олиб келади ва бутун табиий – техник геотизимларнинг функцияларини ҳолатини аниқлайди.

Табиий – техник геотизимларни бошқаришни алоҳида мураккаблиги уларда табиий, техник ва социал элементларни үзаро алмашиб келиши ва уларни мураккаб үзаро таъсирлари билан боғлиқ. Табиий – техник геотизимларни бошқариппни қоида ва усулларини аниқлашда уларда табиий комплексларга хос үз – үзини бошқариш ва ташкил этиш жараёнларини ҳисобга олиш жуда ҳам мұхим.

Үз – үзини бошқариппни тартибга солиш жараёнларини бошқарув манфаатларидан фойдаланиш зарур. Масалан, сув омборларининг қирғоқларини табиий жараёнлар таъсирида барқарор ҳолатга келишини, қирғоқ зонасининг меъердаги кесимини вужудга келиши, пляж, абразия жарлиги ва бошқаларни таркиб топиши, бузилган ерларни рекультивация қилишда биологик жараёнларнинг фаолиятидан фойдаланиш, құмликларни үсимликтер билан қопланиши, биологик фаолият асосида түпроқ профилини вужудга келиши, сув ҳавзаларини үсимлик қоплами билан қопланишини олдини олиш мақсадида үсимликтерни истеммол – құлувчи балиқларни фаолиятидан фойдаланпши ва б.

Табиий техник геотизимларни нафақат фаолиятини, шунингдек бир вақтни үзиде уларни динамикаси ва ривожланишини ҳисобга олиш мұхим, бунда бир – бирларини устига тушувчи турал дөврлардаги үзгаришлар юз беради. Масалан, бир йұналишдаги иқлим үзгаришлари барча жараёнларга таъсир әгади, айниқса ландшафт, биологик,

гидрологик, геоморфологик ҳодисаларни тезлаштиради ёки секинлаштиради, агарда бу иқлимий ўзгаришлар ритм, циклда юз берса табиий муҳит ўзгаришлари маълум йўналишларда содир бўлади.

Тизимнинг бошқариш даражаси уни ташкил қилган элементлар ва муҳит орасида ўзаро боғлиқлик даражасига боғлиқ. Агарда бу элементлар бир-бирлари билан яқиндан боғлиқ бўлса у ҳолда уларни бошқариш осон. Ёпиқ тизимлар, яъни қўшни тизимлар ёки муҳит билан алоқаси бўлмаган тизимларни бошқариш соддороқ. Тизим очиқ бўлса, муҳит билан алоқаси яқиндан бўлса, у ҳолда уни бошқарув мураккаб кечади. Геотехнитимлар очиқ тизимли бўлганлиги туфайли, уларни атрофдаги табиий, интенрал ва табиий-техник геотизимлар билан боғлиқ бўлганлиги сабабли уларни бошқаришосон эмас.

Бошқарув бир вақтли акт бўлмай балким кетма-кет ҳаракатлардан иборат бўлиб қўйдагиларни ўз ичига олади: тизимни лойиҳалаш – уни вужудга келтириш – тизимни ҳолати ва фаолиятини ўрганиш – табиатни ўзгаришини ўрганиш – салбий оқибатларини ажратиб олиш – уларни баҳолаш – ушбу оқибатлар билан курашин учун принципиал тадбирларни танлаш – уларни амалга ошириш – тизимни ўзгартирувчи чоралар қўллагандан сўнг ўрганиш – уларни самарадорлигини аниқлаш – тизимни эксплуатация режимига ўзгартериш киритиш (Мухина, Преображенский, 1979).

Табиий-техник геотизимларни бошқаришнинг қуйидаги турларини ажратиш мақсадга мувофиқ: 1) лойиҳалаш жараёнида геотехнитимларни вужудга келтиришни бошқариш – ўзувчи; 2) мавжуд геотехнитимларни бошқариш – амалий (тартибга солиш). Ўзувчи жараёнида бошқариш тизимида қўйдагилар бажарилади: а) ўрганилаётган геотизимлар жамиятнинг ижтимоий-иқтисодий талабларига мос келиши таҳдил қилинади, б) табиий-техник геотизимларни вужудга келтириш ва фаолияти натижасида юз бериши мумкин бўлган оқибатларни яқин ва узоқ келажак учун башоратлаш, бунда уларни турли шаклларда фойдаланиши ҳам эътиборга олинади, уларга таъсир услублари, турли режимларда нагруззага аҳамият берилади. в) таъсир услублари танланади, таъсир параметрлари (меъёрлари), ландшафтнинг ўзгаришлари, хўжалик ва аҳоли учун оқибатлари аниқланади.

Лойиҳада режалаштирилаётган тадбирларнинг оқибатларини ҳисобга олиш кўзда тутилади. Масалан, сугорма ерларда тупроқ шўрланиши ва унга қарши кураш. Бу тадбир ерларни ўзлаштириш жараёнида назарда тутилади.

Амалии ғылымиң босқичма – босқич геотехнитимларин рөзіл (ұқиқиі) үшірішини назорат қилиш мәсірінен екіншіндеңдегі күрсаткыштар сүйіча амалга оширилады. Өзгешелештеп режим бүйіч түрли қурилмалар ва технологик жараңғаар өрдемиді бағжарилады. Назораттың зарурлығы техник иншооттардың ғылым – тизимшіл табиий қисмларига тәнні при натижасыда түрли занжирлі реакциялари вужуда келеді, күнніңсіз нағрузкани ошибкетиши натижасыда чуқур тикшілімдердің үзгаришларға олиб келеді, кейинчалик салбий оқынғағдар ривожлашады, бунинг натижасыда табиий – техник ғылымның дүтувлай ишден чиқиши мүмкін.

Назорат бир томондан, табиий – техник геотизимларни фаолияттап, во уннің атроф – мұхитта таъсири, бошқа томондан үшірістеп табиий ва социал – иқтисодий шароиттарын үнгі көттә таъсирини аниқлаш учун зарур.

Назорат учун саволлар:

1. Табиий – техник I геотизимларни I лойиҳалашнинг геоэкологик тамойиллари нималардан иборат?
2. Табиий – техник геотизимларни макон ва вактда лойиҳалаш тамойилини түшунтириб беринг.
3. Табиатни муҳофаза қилиш тәдбирларини барча жойларда амалга ошириш тамойилини асослаб беринг.
4. Табиатни муҳофаза қилиш тәдбирларини профилактика тамойили нималардан иборат?
5. Ҳудудий табақалашув тамойилини асосланг.
6. Табиий – техник геотизимлар фаолиятининг режимини ҳисобта олиш, бошқарув ва назорат қандай амалга оширилади?

Қуидаги илмий таянч атама, ибара ва түшунчаларни изоҳланғы:

Табиат, хұжалик ва ахоли тизимларында үзгариш занжири, геоэкологик оптималь ҳолат, сув ва ҳавони тозалигига зириши бириңчи даражали ақамиятта эга, тозаловчи иншоотлар (биоусул, бактериологияк чиритиш ва ачитиши), антропоген – техноген нағрузка, уннің ижтимоий – иқтисодий функцияси характеристика, геотехнитимларни лойиҳалаганда ҳудудни ландшафт ҳисусияттнан ҳисобта олиш, табиий – техник тизимларни бошқарып, лойиҳалаш жараёнида геотехнитимларни вужуда келтиришнин бошқарып – үзүвчи, мавжуд геотехнитимларни бошқарып – амалы (тартибға солиш), техник иншоотларни геотехнитимнинг табиий қисмларига таъсири (занжирли реакция).

Адабиётлар

1. Акимова Т.А., Хаскин В.В. Экология. М., 1998.
2. Бачинский Г.А. Геоэкология как область соприкосновения географии и социологии. Изв. ВГО, 1989, №1
3. Геоэкологические основы территориального проектирования и планирования М., Наука: 1989, 144 С.
4. Герасимов И.П. Экологические проблемы в прошлой, настоящей и будущей географии мира. М., Наука, 1985. 248 с.
5. Лавров С.В. Геоэкология: теория и некоторые вопросы практики. Изв. ВГО., 1989, №2
6. Макунина Г.С. Геоэкологические комплексы регионального уровня: концепция, классификация, системная структура, оценка и прогноз. География и природные ресурсы, 1990, №3
7. Рафиқов А.А. Геоэкологик муаммолар. Тошкент, «Ўқитувчи», 1997.
8. Трофимов В.Т. и др. Теория и методология экологической геологии. Изд – во МГУ, 1997. 368.

МУНДАРИЖА

		бет
1 – боб	Кириш	3
	Географик экология – табиат комплекслари	11
	экологияси тўғрисидаги фан	
2 – боб	Табий мухитнинг инсон хўжалик фаолияти	18
	тъсирида ифлосланиши	—
3 – боб	Ландшафтларни экологик вазияти, уларни	24
	геоэкологик тадқиқот қилиш ва баҳолаш ..	
4 – боб	Геоэкологик прогнозлаштириш ва прогноз ..	32
5 – боб	Геоэкологик мониторинг	38
6 – боб	Геоэкологик ҳариталаштириш	44
7 – боб	Табиатдан фойдаланишнинг геоэкологик	49
	асослари	
8 – боб	Геоэкология ва амалиёт	55
9 – боб	Табий – техник геотизимларни лойиҳалашда	61
	геоэкологик тамойилларини қулланилиши ..	
	Адабиётлар	68